

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพุธที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๑

สารบัญ

ครั้งที่ ๖/๒๔๘๑ (สามัญ)

๑. เรื่องตั้งซ่อมสมาชิกประเภทที่ ๒ ๓๕๕
๒. วิจารณ์รายงานการประชุม ครั้งที่ ๒๓, ๒๔,
๒๕/๒๔๘๐ (สามัญ) ๓๕๖
๓. รัฐบาลตอบกระทู้ถามของสมาชิก
  - ก. เรื่อง ผล ของ สถานี ทศ ของ พริกไทย
จังหวัดจันทบุรี ของนายวงศ์ เว็นซ์ว ๓๕๖-๓๕๗
  - ข. เรื่อง โรงเรียนสำหรับเด็กอนาถา ของ
นายสวิชช พันธเศรษฐ ๓๕๗-๓๕๘
  - ค. เรื่อง ลานา สุปรรณบุรี คนจีน ของ นาย
สว่าง สนิทพันธ์ ๓๕๘-๓๖๐
  - ฅ. เรื่อง การ พาณิชย์ ของ โรงแรม หัวหิน
ของนายเฉลิม ศรีประเสริฐ ๓๖๐-๓๖๑
  - ง. เรื่อง การทำเหมืองฝายและพูนัง ของ
นายเฉลิม ศรีประเสริฐ ๓๖๑-๓๖๒
  - จ. เรื่อง การรื้อทิ้งโรงงาน หีบฝาย ของ
นายเฉลิม ศรีประเสริฐ ๓๖๒-๓๖๓
  - ฉ. เรื่อง ท่อควาไปรษณีย์ ของนายแสงยม
เจริญชวต ๓๖๓-๓๖๔
  - ช. เรื่อง ค่าพาหนะของนายครวรสรวรพสามิตต์ ๓๖๔-๓๖๖
  - ซ. เรื่อง ย้ายกิ่งสระแก้ว ของ ก. สงวน
พะยงพงศ์ ๓๖๖-๓๖๗
  - ฅ. เรื่อง เงินเคอนและเบี่ยงค้ำรวร ของ
ร.ค.อ. พึ่ง วรรษภัย ๓๖๗-๓๖๘

ญ.	เรื่อง การเลิกตั้งผู้แทนราษฎร ของ นายถวิล อุดล	๓๖๙—๓๗๑
ฎ.	เรื่อง คำเบี่ยงเบียง และ คำพาหนะพะยาน ของนายเสงี่ยม เจริญชวก	๓๗๑—๓๗๒
ฏ.	เรื่อง เงินเคอนกำนันผู้ใหญ่บ้าน ของนาย เสงี่ยม เจริญชวก	๓๗๒—๓๗๓
ฐ.	เรื่อง การช่วยเหลือราษฎรในการประกอบอาชีพ ของนายฟอง สิทธิธรรม	๓๗๓—๓๗๔
ฑ.	เรื่อง การทำนาแซง	๓๗๕—๓๗๖
	นิติคดีขอเรียกอภิปรายทั่วไปในเรื่อง การเก็บเงินค่าเล่าเรียน ของชนชั้นอนุสาสน์ (ต่อ)	๓๗๖
	เรื่องร่างพระราชบัญญัติควบคุม ย้องกันการนำ ศัตรูพืชเข้าหรือนำออกนอกประเทศสยาม พ.ศ. ๒๔๘๐ ของนายทิน พรหมพิทักษ์	๓๗๖—๓๘๐
	เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๘๑ ของ นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์	๓๘๐—๔๒๖

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๒๑	๖	เนสอ	เสนอ
,,	๑๙	นายเขอ พานิชวิทย์	นายเขอน พานิชวิทย์
๒๐	๖	ประทศ	ประเทศ
๑๒๕	๙	๒๒/๒๔๙๑	๒๒/๒๔๙๐
๑๒๘	๑๙	ผลัก	ผลัก
๑๕๔	๑๙	นายสงวน	นายสงวน
๑๖๒	๑๑	เราอก	เราออก
๑๗๗	๒	เห็น	เห็น
๒๑๗	๑๕	ฮาการ	ฮากว
๒๓๖	๑๒	ผู้แท	ผู้แพ
,,	๑๙	เขนเรื่อง	เขนเรื่อง
๒๓๙	๒๐	คิกคว่า	คิกคว่า
๒๖๐	๑๗	ข้าพเจ้าน	ข้าพเจ้า
๒๙๗	๑๙	กัษระเขียบ	กัษระเขียบ
๒๙๒	๙	อ้ายทอง	อ่างทอง
๓๓๔	๓	ความเห็น	ความเขน
๓๔๐	๑๔	ก่าคน	ว่าคน
๓๔๙	๑๑	ข้าพเจ	ข้าพเจ้า
๓๕๕	๓	วันพฤษท ๖	วันพฤษท ๒๐
๔๓๐	๗	คาม ๆ กัษ	คาม ๆ กัษ
๔๙๗	๑	นังเกก	นังเกก

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๖/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒
วันพุธที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๐ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องหนึ่ง คือ
ไต่รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีมีความว่า เนื่อง จาก สภาผู้แทน
ราษฎรลงมติให้นายพันตำรวจเอก หลวงอภิบาลเดชจรัส สมาชิกประเภท
ที่ ๒ ลาออกจากสมาชิกภาพแล้วนั้น บัดนี้ นายพันเอก พระยาพหล-
พลพยุหเสนา ไต่แจ้งมาว่า สมาชิกประเภทที่ ๒ แห่งสภาผู้แทนราษฎร
ไต่ประชุมกันเลือกตั้ง นายวิเชียร สุวรรณทัต เป็นสมาชิกสืบแทนคือ
ไป ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕

ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าจะขอให้ นายวิเชียร สุวรรณทัต ช่างมาแล้ว
ในที่นี้ ทำคำปฏิญาณตามระเบียบ

นายวิเชียร สุวรรณทัต (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
นายวิเชียร สุวรรณทัต ขอปฏิญาณต่อที่ประชุม สภาผู้แทน ราษฎรว่า

พระรักษาและปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามทุกประการ

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไปขอให้ที่ประชุมรับรอง รายงานการประชุมครั้งที่ ๒๓, ๒๔, และ ๒๕/๒๔๘๐ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒, เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมพร้อมแล้ว ในวาระต่อไปนี้ กระที่ ๑ ของนายวงศ์ เว็นชิว เรื่องผลของสถานทดลองพริกไทย จังหวัดจันทบุรี

นายวงศ์ เว็นชิว (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการทั้งต่อไปนี้ สถานทดลองพริกไทยของกรมเกษตรฯ ได้ไปจัดตั้งทำการทดลองที่ตำบลเขาวัว อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีนั้น ตั้งแต่ทำการทดลองมาจนบัดนี้ได้รับผลอย่างไรบ้าง ถ้ายังไม่ได้ผล กรมเกษตรฯ จะหาวิธีแก้ไขอย่างไรต่อไป

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงเกษตรราธิการ : รัฐบาลขอตอบว่า สถานทดลองพริกไทย ทางกรมฯ เพิ่งจะจัดตั้งขึ้น ก็กิจการต่างๆ ยังอยู่ในขั้นทดลอง และได้ผลบ้างแล้ว แต่ยังคงต้องใช้เวลาดทดลองต่อไป กิจการต่างๆ ยังอยู่ในขั้นทดลอง และได้ผลบ้างแล้ว แต่ยังคงต้องใช้เวลาดทดลองต่อไป กิจการที่กระทำคือสอบสวนมูลเหตุที่ต้นพริกไทยตาย ซึ่งปรากฏว่าตาย เพราะเห็ดรา และแมลงทำอันตราย เวลานั้นกำลังทดลองวิธีปราบเห็ดรา และแมลงอยู่ และได้ทดลองบ่ย์ต่างๆ ในการปลูกพริกไทย ปรากฏว่าได้ผล ทำให้

พริกไทยตายน้อยลง แต่ยังคงต้องรอผลของการทดลองต่อไป การที่จะให้ใครรับผิดชอบในนี้ย่อมเป็นการสุกวิสัยที่จะทำได้

๑๕.๔๓ น.

นายวงศ์ เว็นชัว (จีนทมิฬ) : เท่าที่รัฐบาลตอบว่าได้ผล โดยทราบว่าผลของการตายนั้นโดยโรคของพริกไทย ในเรื่องนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่ผล เพราะผลจะต้องได้จากการรักษาค้นพริกไทยไม่ให้ตาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามต่อไปว่า ถ้าหากว่าจะมีวิธีใดแก้ไข จักการช่วยเหลืออย่าให้ค้นพริกไทยตายโดยโรคได้นั้น จะจัดการอย่างไร

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงเกษตรธิการ : เวลาที่เจ้าหน้าที่ไปทำการทดลองนี้เมื่อค้นพริกไทยกำลังตาย ก็ต้องหาเหตุผลของความตายนั้นว่าเป็นอย่างไร แล้วก็จะให้หาวิธีของกันต่อไป

ประธานสภาฯ : กระทู้ต่อไปของนายสุวิชช พันธเศรษฐ เรื่องโรงเรียนสำหรับเด็กอนาถา

๑๕.๔๔ น.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ขอตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรังกัน

รัฐบาลนี้ได้มองเห็นความคับแค้นของครอบครัวที่ยากจนใน อันที่

จะส่งเสริมบุตรหลานของตนให้ได้รับการศึกษาหรือไม่ โรงเรียนก็กั
มหาวิทยาลัยกั ที่จะจัดขึ้น ฉะเพาะช่วยเหลือ เกื้อหนุนตา เคยอยู่ใน
แนวคิดของรัฐบาลชุกนี้บ้างหรือไม่ หรือรัฐบาลเห็นว่าควรปล่อยให้
ไปตามยถากรรม

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้า
ขอตอบว่า การส่งเสริมการศึกษาของพลเมืองนั้น รัฐบาลได้แถลง
นโยบายไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรนี้แล้วว่า จะให้การศึกษาเพื่อยังผลให้
เกิดการครองชีพโดยสมควรแก่อัตภาพ การช่วยเหลือเกื้อหนุนตาให้
ได้รับการศึกษานั้น รัฐบาลมิได้เพียงแต่เคยทำไว้ ได้ดำเนินการ อยู่
แล้ว คือ โรงเรียนประชาบาล โรงเรียนอาชีพบางประเภท และการ
ให้ทุนเล่าเรียนต่าง ๆ ตั้งแต่มัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ยอม
แล้วแต่กำลังสติปัญญาของเท่นั้น การที่จะให้แยกจัดเป็นอีกส่วนหนึ่ง
ต่างหากนั้นเห็นยังไม่ควรทำ เพราะเป็นการสิ้นเปลืองเกินกว่าจำเป็น

๑๕.๔๕ น.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านนายก ฯ ได้
ตอบว่า ในการที่จะแยกให้ มี ฉะเพาะ เกื้อหนุนตาว่าเป็นการ สิ้น เปลือง
ข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลว่า ก็เมื่อความสิ้นเปลืองอันนี้เป็นการ ที่จะ
ส่งเสริมนโยบายรัฐบาล ในอันจะทำให้การปกครองเป็นผลสมบูรณ์เช่นนี้

แล้ว รัฐบาลจะไม่นิยมกระทำหรือ คือ หมายความว่า จะถือ ความ สัน
 เพลียงเป็นใหญ่หรือ

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้า
 โต้ตอบแล้วว่า รัฐบาลได้ทำรีและกระทำอยู่แล้วในเวลานี้

ประธานสภาฯ: กระตุ้ต่อไป ของนายสุวิเศษ พันธเศรษฐ อภิ
 สอนกระตุ้เกี่ยวกับกระทรวงธรรมการ ท่านรัฐมนตรี ขอ เลื่อนไว้ ทอຍใน
 คราวหน้า กระตุ้ต่อไปของนายสว่าง สนิทพันธุ์ เรื่องลำนน้ำสุพรรณบุรี
 คนจีน

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้ตาม
 รัฐบาลดังนี้

ด้วยลำนน้ำจังหวัดสุพรรณบุรี ตอนใต้ ประตูน้ำวัดพร้าว ลงมาในฤดู
 แล้งปรากฏว่าคนจีนหลายแห่ง เช่น ที่หน้าวัด ประตุ้สารภีทอง ทำ
 ไชลง วัคมะเหยงคณ์ และวัคน้อยเหล่านี้ ย่อมไม่เป็นการสะดวกแก่
 การคมนาคมทางน้ำเป็นอย่างยิ่ง มีการขนส่ง เป็น คั้น เพราะ คิคคน
 ยิงในเวลาน้ำตายทวยแล้ว ชาวเรือจำต้องพักค้างกันอยู่ ดึงหลาย ๆ วัน
 จึงจะหลุดออกจากแหล่งนั้นๆได้ทวยความลำบากยากแค้นและเสียเวลา
 ทำมาหากินเป็นที่สุดเช่นนั้น จึงขอทราญว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการ
 ช่วยเหลือขุดเข้าความทุกขร้อนของ ประชาชน ดังกล่าวแล้ว ประการใด
 บ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

เกษตรราธิการ: รัฐบาลขอตอบว่า ทางการค้าวิระทำการชุกตลอดแม่น้ำ
สุพรรณบุรีตอนต้นคนเขื่อนนั้นน้อยอยู่แล้ว

นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี): ตามที่ ท่าน รัฐมนตรี
ได้ตอบว่าค้าวิระชุกตลอดนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบว่าเมื่อไรแน่

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวง
เกษตรราธิการ: รัฐบาลขอตอบว่าให้รอใจไป หน่อย สักปลายปี พ.ศ.
๒๔๗๑ นี้ เมื่อเรือชุกได้ทำการชุกคลองราชโคเสร์จแล้ว จะไ้มาทำ
ทำการชุกต้น

ประธานสภาฯ: กระตุ๋ต่อไปของนายเฉลิม ศรีประเสริฐ เรื่อง
การพาณิชย์ของโรงแรมหัวหิน

๑๕.๕๘ น.

นายเฉลิม ศรีประเสริฐ (เลย): ข้าพเจ้า ขอ ทราบ รายไ้
รายจ่ายของโรงแรมหัวหินในปี พ.ศ. ๒๔๗๘-๒๔๗๙

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ: กระตุ๋ตามนั้นไม่ได้ถามถึงรายไ้ ข้าพเจ้า จึงไม่ได้เตรียมมา
ถามว่าขาดทุนหรือไม่ขาดทุน ขาดทุนยี่ละเท่าไร ไม่ได้ถามอย่างนั้น

ประธานสภาฯ: ต้องอ่านตามที่ตั้งกระตุ๋ถามซิท่าน

นายเฉลิม ศรีประเสริฐ (เลย): ข้าพเจ้า ขอ ตั้ง กระตุ๋ ถาม
ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการดังนี้

การรัฐพาณิชย์ของโรงแรมหัวหินในปี ๒๔๗๘-๒๔๗๙ ได้กำไร
หรือขาดทุน ถ้าได้ๆ ขาดเท่าไร ถ้าขาดๆ ขาดเท่าใด

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ : โรงแรมหัวหินขาดทุน ดังนี้ คือ พ.ศ. ๒๔๗๘ ขาดทุน
๑๓,๗๐๓.๔๕ บาท พ.ศ. ๒๔๗๙ ขาดทุน ๑๐,๐๕๓.๒๓ บาท

นายเฉลิม ศรีประเสริฐ (เลข) : ถ้าหากว่าขาดทุนดังนี้
รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะปรับปรุงให้รายได้ประเภทนี้ดีขึ้น

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ : รัฐบาลพยายามจะไม่ให้ขาดทุน แต่ข้อสำคัญที่ตั้งโรงแรมหัว-
หินขึ้นนั้นมุ่งหมายอันหนึ่ง รัฐบาลขอแจ้งว่า การตั้งโรงแรมหัว-
หินนั้น ความมุ่งหมายก็เพื่อจะบำรุงท้องที่ให้มีความเจริญ ความ
ประสงค์เดิมของกรมรถไฟก็เพื่อจะส่งเสริม เพราะว่ามีคนชุกชุมและมี
ฐานะไปตั้งบ้านเรือนกันอยู่มาก และมีคนไปตากอากาศมาก ความเจริญ
ก็เห็นลำดับมาในสมัยนั้น ตั้งแต่โรงแรมหัวหินไป สืบสร้างกันในสมัยที่
โลกถึงเฟื่องฟูนั้น โรงแรมหัวหินเฟื่องฟูไม่ผิดกับต่างประเทศ แม้ใน
ที่ไกลก็เช่นเรา แต่อย่างไรก็ดี ก็ได้ผลประโยชน์ทางอ้อม คือค่าโดย-
सारรถไฟ

ประธานสภาฯ : กระทั่งข้อไปของนายเฉลิม ศรีประเสริฐ เรื่อง
การทำเหมืองฝายและพูนัง

๑๕.๕๑ น.

นายเฉลิม ศรีประเสริฐ (เลข) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ ดังต่อไปนี้

ทางกระทรวงเคยได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจการทำเหมืองฝายขึ้นที่จังหวัดเลยนครังหนึ่งแล้วว่าจะลงมือทำ แต่ก็เงียบหายไป ขอทราบว่าลงมือทำหรือไม่

น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : ตามที่ทางการส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจคราวก่อนนั้น ได้ทำการสำรวจลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไป ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ทางการกำลังดำเนินการสำรวจระดับและปริมาณน้ำต่อไป เมื่อทำการสำรวจแล้วจึงจะพิจารณาได้ว่า สมควรที่จะจัดทำเหมืองฝายขึ้นที่ใดบ้างต่อไป

ประธานสภาฯ : กระทู้ข้อไปของนายเฉลิม ศรีประเสริฐ เรื่องการจักตงโรงงานหีบฝาย

นายเฉลิม ศรีประเสริฐ (เลข) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ การดังต่อไปนี้

ผลของการเพาะปลูกฝายในท้องที่จังหวัดเลยในขณะนี้ อยู่ในขั้นที่ใด และมีจำนวนมากมาย ขอทราบว่าการระคึกจักตงโรงงานหีบฝายชนทจังหวัดนหรือไม่ ถ้าจะจักตงจะตงเมื่อไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ การ : ในจังหวัดเลยทางการได้ทำไว้แล้วที่จะจักตงเครื่องหีบฝายเช่น

โรงที่ย่อยไปพลางก่อน งบประมาณที่ขอไว้ ๑๖,๑๐๐ บาท เบิกจาก
ทางกระทรวงเกษตรธิการ

นายเฉลิม ศรีประเสริฐ (เลข): และขอทราบว่าอีกภายหลัง
ผลของการปลูกฝ้ายในจังหวัดนี้ไ้รยผลดีมาก เหตุไรรัฐบาลจึงไม่
รับซื้อ

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ:
ที่จริงค่าชดเชยไม่ตรงกับประกัน แต่ที่รัฐบาลรับซื้ออยู่เสมอนั้น

ประธานสภาฯ: กระทบต่อไปของนายเสงี่ยม เจริญชวค เรื่องตั้ง
ผู้ช่วยกรรมการอำเภอ เป็นของกระทรวงธรรมการ ท่านรัฐมนตรีขอ
เลื่อนไป กระทบต่อไปของนายเสงี่ยม เจริญชวค เรื่องตัวตราไปรษณีย์

นายเสงี่ยม เจริญชวค (ชลบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการดังต่อไปนี้

๑. การพิมพ์ตัวตราไปรษณีย์ รัฐบาลได้จ้างต่างประเทศพิมพ์
แทนที่จะจ้างพิมพ์ในประเทศสยาม ทั้งนี้เพราะเหตุใด

๒. จะเปลี่ยนมาจ้างพิมพ์ในประเทศสยาม เพื่อให้เงินหมุนเวียน
ในประเทศได้หรือไม่ ถ้าได้จะเริ่มเมื่อไร ถ้าไม่ได้เพราะอยากได้เงิน
ออกนอกประเทศหรือไม่

๓. รัฐบาลเคยแจ้งว่า ได้จัดให้ โรงพิมพ์แห่งหนึ่งในสยามทด
ลงพิมพ์นั้น ขอทราบว่าให้ โรงพิมพ์ไหนทดลง ได้ผลอย่างไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ: รัฐบาลขอตอบรวมกันดังนี้

ข้อ ๑ และข้อ ๒ รวมกันว่า ที่รัฐบาลยังต้องสั่งกระทรวงพาณิชย์
จากต่างประเทศมาใช้นั้น เพราะการพิมพ์กระดาษไปรษณีย์นั้นต้องปร
ผลิตโดยฝีมือและเครื่องจักรเป็นพิเศษ เพื่อยกเลิกการแปลกลดมาให้
ยากขึ้นเช่นเดียวกับธนบัตร

ข้อ ๓ กระทรวงเศรษฐกิจได้ติดต่อกับกระทรวงกลาโหมที่จะ
ให้กรมแผนที่ทหารเครื่องพิมพ์ ทดแทนสมัย ซึ่งขณะนั้นกรมแผนที่
ดำเนินการอยู่

๑๕.๕๔ น.

นายเสงี่ยม เจริญฮวด (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าขอทราบว่า ตาม
ที่ให้ โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหารอยู่แล้วนั้น ได้ผลอย่างไร และเมื่อไร
รัฐบาลจะให้ส่งมือพิมพ์กระดาษใช้ ที่เดียว

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทกกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
การ : รัฐบาลได้ตอบแล้วว่า กรมแผนที่กำลังจัดหาเครื่องพิมพ์อยู่
เมื่อหาได้แล้วจะได้พิมพ์ที่เดียว

ประธานสภา : กระจุกใจของนายเตียง ศิริขันธ์ เรื่องคำพาหนะ
นายตรวจสรพรพสามิตต์

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งต่อไปนี้

- ๑. คำพาหนะนายตรวจสรพรพสามิตต์ มีระเบียบอย่างเดียวกันกับ

ข้าราชการพลเรือนสามัญในชั้นและอันดับเดียวกันหรือไม่ หรือว่ามี
ระเบียบพิเศษอย่างไร

๒. ทำไมนายตรวจสรรพสามิตจึงเบิกค่าพาหนะออกตรวจราชการ
การตามปกติไม่ได้

๓. รัฐบาลจะจัดการให้นายตรวจสรรพสามิตเบิกค่าพาหนะเกิน
ทางตรวจราชการตามปกติได้หรือไม่ เมื่อไร

หลวงนฤเบศร์มานิต รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบรวมกันว่า
ค่าพาหนะนายตรวจสรรพสามิต จะเบิกได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
อัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเกินทาง พ.ศ. ๒๔๗๘ เช่นเดียวกับข้าราชการ
การพลเรือนสามัญในชั้นและอันดับเดียวกัน การตรวจราชการโดยปกติ
ก็เบิกค่าพาหนะได้ เว้นแต่ในเรื่องจ้างคนหาขี้หาม และเช่าม้าขี่ขึ้น
เที่ยวแก่ความจำเป็นและท้องที่กันการแล้ว ก็จะต้องชี้แจงเหตุผลความ
จำเป็นแก่จังหวัดเป็นเรื่อง ๆ ไป

๑๕.๕๖ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): กระทั่งทางรัฐบาลเคยตอบ
มาหนึ่งแล้ว แต่มีคนปรากฏว่านายตรวจสรรพสามิตบางจังหวัด
เช่นจังหวัดสกลนครและจังหวัดเลยยังเบิกค่าพาหนะไม่ได้ ทั้งนี้
เพราะเหตุใด และรัฐบาลจะจัดการอย่างไร

หลวงนฤเบศร์มานิต รัฐมนตรี: ทางกรมสรรพสามิตและ

กระทรวงการคลังยังไม่ได้ รัยรายงาน ว่า นาย ครอบสรพรพสามิตต์ ยังเบิก
ไม่ได้ เป็นข้อเท็จจริง

นายเคียง ศิริจันทร์ (สกลนคร) : ประธานโทษ ไม่ได้ยื่น
ประธานสภา : เขาออกมาว่าทางกระทรวงการคลังยังไม่ได้ที่ราย
รายงานเบิกเบียดเบียนเดินทาง เพราะเป็นข้อเท็จจริง ท่านรู้มาอย่างหนึ่ง
ทางท่านรัฐมนตรีรู้มาอย่างหนึ่ง กระทั่งไปของนายทาสงวน พะยุงพงศ์
เรื่องย้ายกิ่งสระแก้ว

๑๕.๕๗ น.

ด. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถึงต่อไปนี้

กิ่งสระแก้วจังหวัดปราจีนบุรีเป็นศูนย์กลางท้องที่ และเป็นชุม
ทางเหมาะแก่การปกครองอยู่แล้ว ปรากฏว่ากระทรวงมหาดไทยดำริจะ
ย้ายไปตั้งที่ตำบลบ้านแก่งซึ่งเป็นที่นาทวม เรื่องนี้มีมูลความจริงเพียงไร

พ.ต. หลวงเซวงค์ศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : การดำริที่จะย้าย
ที่ว่าการกิ่งอำเภอสระแก้วไปตั้งที่ตำบลบ้านแก่งนั้น มีมูลความจริง แต่
อยู่ในระหว่างการสอบสวนพิจารณา ยังหาได้สังเกตเห็นข้อประการใดไม่

ด. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อไปว่า
ที่กิ่งสระแก้วห่างจากอำเภอกบินทร์บุรีเท่าไร และการที่จะถอยจาก
สระแก้วมาบ้านแก่งมีระยะทางเท่าไร

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ระเบียบทางข้าพเจ้าไม่
ไต่ถามมา แต่การพิจารณาการตั้งกองอำนาจอันมีหลักเกณฑ์และระเบียบ
การที่จะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

๑๕.๕๘ น.

ด. สงวน พะยุงพงศ์ (ปรารภในบุรี): ข้าพเจ้าขอชักข้อไปว่า
การย้ายกิ่งสระแก้วมาใช้เงินงบประมาณประเภทไหน

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ท่านสมาชิก
ย่อมทราบว่า ต้องใช้เงินการจร

ประธานสภา ฯ: กระทั่งข้อไปของ ร.ต.อ. พึ่ง ระงับภัย
เรื่องเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงตำรวจ

ร.ต.อ. พึ่ง ระงับภัย (นนทบุรี): กระทั่งไต่ถามมาแต่คราว
ก่อนเพราะข้อ ๒ นั้น รัฐบาลได้จัดการปรับปรุงแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพ-
เจ้าขอถามเพราะข้อ ๑ ข้าพเจ้าขอตีงกระทั้งถามรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงมหาดไทยทั้งข้อไปนี้

ทำไมเงินเดือนนายสิบตำรวจจึงได้ แยกเป็นเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยง
รวมเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงตั้งเป็นเงินเดือนใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: การที่แยกจ่ายเป็น
เงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงให้แก่ นายสิบตำรวจนั้น เพราะอัตราเงินเดือน
จ่ายตามยศเช่นเดียวกับนายสิบทหารบก จะรวมเบี้ยเลี้ยงตั้งเป็นเงินเดือน

ไม่ได้ โดยเฉลี่ยเลขที่คงจ่ายไม่เท่ากัน คือในอัตราปกติจ่ายวันละ ๔๐
สตางค์ แต่ถ้าอยู่ในท้องที่กั้นตาว จ่ายเกินละ ๑๓ บาท หรือ ๑๕
บาท คงนบนตน

ร.ต.อ. พุ่ง ระงับภัย (นนทบุรี): ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ว่า ใน
การที่เปรียบเทียบสำหรับตำรวจให้เหมือนกับทหารเช่นนั้น - พักตั้งทั้ง
ปริมาณกับคุณภาพไม่เหมือนกัน ฉะนั้นตำรวจเช่นข้าราชการกระ
ทรวงมหาดไทย จะขอรับเงินเดือนอย่างข้าราชการกระทรวงมหาดไทย
จะได้หรือไม่ คือว่าไม่เฉลี่ยลง รวมเป็นเงินเดือนทีเดียว

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: วิธีการงบประมาณ
ของตำรวจนั้นไม่เหมือนกันกับวิธีการของข้าราชการทั่วไป เพราะ
ได้เลื่อนตามยศ

อีกประการหนึ่ง เฉลี่ยลงนั้นก็ในประเภทค่าใช้สอย เราจะมา
รวมกันเข้าอาจจะเป็นข้อผูกพัน ทั้งในค่าน้ำค่าน้ำประปาหรืออีกหลาย
อย่าง เป็นการกระทบกระเทือนมาก ซึ่งเราทำไม่ได้

๑๖.๐๐ น.

ร.ต.อ. พุ่ง ระงับภัย (นนทบุรี): ถ้าเช่นนั้นเมื่อเวลา
ตำรวจออกจากราชการแล้ว จะขอตั้งเงินเดือน แล้วขอย่านาญให้จะได้
หรือไม่ ถ้าเห็นว่ารวมกันไม่ได้

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ขณะนี้เห็นว่าทำ
ไม่ได้ เพราะว่าพระราชบัญญัติข่านาญมีอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ: กระทั่งต่อไปของนายถวิล อุดล เรื่องการ
เลิกตั้งผู้แทนราษฎร

๑๖.๐๐๓.

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยทั้งต่อไปนี้

๑. ปรากฏในการเลิกตั้งผู้แทนราษฎรเมื่อคราวที่แล้วมานี้ ผู้
มีสิทธิออกเสียงไม่ใช้สิทธิออกเสียงของกันเป็นจำนวนมาก เพื่อหาวิธี
ส่งเสริมการปกครองระบอบรัฐธรรมนูณนี้ รัฐบาลได้ค้นพบเหตุผล
อย่างไรบ้างที่มีสิทธิออกเสียงไม่ใช้สิทธิออกเสียงของตน และรัฐ
บาลจะมีวิธีแก้ไขอย่างไรในโอกาสต่อไป

๒. รัฐบาลพอที่จะประมาณได้หรือไม่ว่า ข้าราชการที่เช่น
ผู้ มีสิทธิออกเสียงแต่ไม่ใช้สิทธิออกเสียงของตนนั้นมีจำนวนเท่าไร

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบว่า

๑. เหตุที่ผู้ มีสิทธิออกเสียงไม่ไปออกเสียงในการ เลิกตั้งผู้แทน
ราษฎรนั้น เกี่ยวข้องกับเหตุจริงซึ่งไม่อาจทราบได้ โดยละเอียดในขณะนี้
แต่อย่างไรก็ดี พอจะฟังอนุมานตามพฤติการณ์ ที่เห็นมาได้ว่า เนื่อง
จากคดีกระทรวงการงานทางอาชีพ เจ็บป่วย หรือต้องอยู่ดแลบ้านช่องเพื่อให้
คนในครัวเรือนเคียงกันไปออกเสียง และในบางกรณีเนื่องจากไม่สมัคร
ใจจะไปตั้งนั้นเช่นกัน ในส่วนวิธีการที่จะแก้ไขเพื่อให้ราษฎรไปใช้สิทธิ

ออกเสียงเป็นจำนวนมากนั้นในคราวที่แล้ว มากระทรวงมหาดไทยก็ได้
 กำหนดการอยู่แล้ว เช่นให้คณะกรรมการจังหวัด และกรมการอำเภอ
 ออกไปชี้แจงแนะนำให้ราษฎรทราบซึ่งถึงสถิติ และหน้าที่ตลอดจนคุณ
 ประโยชน์ของการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ทั้งยังได้ขอ
 ความร่วมมือจากสำนักงานโฆษณาการ ตลอดจนบรรดาหนังสือพิมพ์
 ต่าง ๆ เพื่อการรณรงค์ นอกจากนี้ในขณะกระทรวงมหาดไทยกำลัง
 รวบรวมข้อสังเกตจากจังหวัดต่าง ๆ เพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขในส่วนที่
 ขาดพร่องให้เป็นการเหมาะสมและเรียบร้อยในโอกาสต่อไป

๓. จำนวนข้าราชการที่มีสิทธิออกเสียงแต่ไม่ใช่สิทธิของตนนั้น
 เป็นการยากที่จะคอยได้ เพราะจะต้องตรวจสอบบัญชีผู้มีสิทธิออก
 เสียงซึ่งกรมการหมายเหตุไว้ ในขณะที่ไปขอรับบัตรออกเสียงในวันเลือก
 กิ่งที่ราษฎรอาจอ้างว่าใครมาหรือไม่ ซึ่งย่อมเป็นการหมกเขลียงและ
 เสียเวลาอย่างมาก อนึ่งในการเลือกตั้งคราวที่แล้ว ได้มีมติคณะรัฐ-
 มนตรีให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ช่วยเหลือกระทรวง
 มหาดไทยในการเลือกตั้งนั้นด้วย ซึ่งในวันเลือกตั้ง ทางจังหวัดได้จัด
 ให้ข้าราชการไปช่วยเหลือควบคุมหน่วยเลือกตั้งต่างตำบลต่างท้องที่ซึ่ง
 เขามีภูมิลำเนาอยู่ ข้าราชการนั้น ๆ ก็ยอมออกเสียงไม่ได้ แต่ทั้งนี้ก็
 เพื่อผลในความเรียบร้อยของการเลือกตั้ง มิใช่เพราะข้าราชการนั้น ๆ
 พึงเคยต่อการออกเสียงด้วยประการใด

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนั้น ข้าราชการมวณัยที่จะต้องเลือกใส่ก่อนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ นั้นปรากฏว่าข้าราชการไม่ไปเลือกดังตามควรนั้น หมายความว่าเป็นการผิดค่อวินัยของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนั้นหรือไม่

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ความผิดขณะนั้นเรายังไม่หยิบยกขึ้นพิจารณา ด้วยเหตุว่าข้าราชการเวลานมัสตธิออกเสียงเลือกตั้ง มัสตธิเลือกผู้แทนราษฎร และมัสตธิที่จะรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเราจะเข้มงวดกวดขันในเรื่องเช่นนั้น เรายังจะทำไม่ได้ เว้นไว้แต่ว่าเราจะแยกข้าราชการออกเป็นอีกส่วนหนึ่ง

ประธานสภา ฯ: กระทั่งต่อไปของนายเสงี่ยม เจริญवाद เรื่องค่าเบยเลี้ยงและค่าพาหนะพะยาน

๑๖.๐๕ น.

นายเสงี่ยม เจริญवाद (ชลบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

พะยานซึ่งกรมการอำเภอออกหมายเรียกมาสอยสวนตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ มาตรา ๑๐๘ นั้น เขาต้องเสียเวลาทำมาหากินของเขา และเขาก็ต้องเสียค่าพาหนะ ค่ารับประทานอีกด้วย ครั้นจะไม่มาก็เกรงความผิด เหตุนี้ทางราชการจะให้จ่ายค่าพาหนะและเบยเลี้ยงให้แก่พะยานบ้างได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ตามมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ เป็นเรื่องการเปรียบเทียบข้อพิพาทในทางแพ่ง การที่กรรมการอำเภอจะเรียกพระยานมาให้การยังว่าการอำเภอ ก็โดยคำขอร้องขอของคู่ความ ฉะนั้นในการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงให้แก่พระยาน จึงย่อมต้องตกเป็นหน้าที่ของคู่ความ หากใช้หน้าที่ของทางราชการที่จะต้องพึงจ่ายด้วยประการใดไม่

นายเสงี่ยม เจริญฮวด (ชลบุรี): ก็เมื่อกรรมการอำเภอขอมเรียกพระยานให้ตามคำของคู่ความเช่นนั้นแล้ว กรรมการอำเภอจะจัดให้คู่ความเสียค่าพาหนะ และค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พระยานบ้างไม่ได้หรือ

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ตามกฎหมายนั้นไม่มีข้อผูกพันที่จะให้อำเภอจัดการให้ แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าในทางปกครองโดยปกติอำเภอสมควรจะให้ทำการประณีตประนอมให้ทางฝ่ายคู่ความเขาจ่ายกันเอง

ประธานสภา: กระจุกต่อไปของนายเสงี่ยม เจริญฮวด เรื่องเงินเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้าน

นายเสงี่ยม เจริญฮวด (ชลบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลดังต่อไปนี้

๑. เงินส่วนตกที่จ่ายให้แก่กำนันผู้ใหญ่บ้านและเงินสำหรับจ่ายเป็นรางวัลกำนันผู้ใหญ่บ้านทั่ว พระราชอาณาจักรเป็นเงิน อย่างละเท่าใดใน
บทหนึ่ง

๑. ที่กินบางแห่งในบางจังหวัดเป็นทอดมสมบุรณ์ แต่ว่างเปล่า
ราษฎรบางจังหวัดไม่มกคนมาก หรือไม่ค้พอแก่การประกอบอาชีพและ
ไม่สามารถ จะอพยพไปตั้งหลักแหล่งแห่งในจังหวัดชงพนทวางและ
อุดมสมบุรณ์ถึงนี้ รัฐบาลจะช่วยเหลือในการเดินทาง เช่นไม่เก็บค่า
รถไฟ ช่วยให้ทุนชั้นกันเพื่อประกอบอาชีพ ช่วยให้ความปลอดภัย ใ
หรือไม่ ถ้าช่วยไม่ได้ ขอทราบเหตุขัดข้อง

๒. ถ้าช่วยได้ ขอทราบว่าจะให้ราษฎรทราบวิธีปฏิบัติใด ที่ไหน
และเมื่อไร

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: รัฐบาลขอ
ตอบดังนี้

๑. การช่วยเหลือพลเมืองให้อพยพไปตั้งหลักแหล่งประกอบอาชีพ
ทางกลสิกรรมนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการอยู่แล้ว คือกลสิกรรมที่อำเภอ
พยุหคีรี จังหวัดนครสวรรค์ กลสิกรรมแต่เครื่องนุ่งห่มดัดตัวไปเท่านั้น
ก็ไปผกทำงานกลสิกรรมได้ และเมื่อรู้จักออมค้ มีความขยันหมั่นเพียร
ค้ ความประพฤติดี ในบท ๒ ก็จะได้รียบพันดและทุนให้ทำในความ
ควบคุม

๒. พลมองที่ประสงค์จะทำ จะติดต่อทราบระเบียบการได้จาก
กองกรรมกร กระทรวงเศรษฐกิจการ

ประธานสภา ฯ: กระก็ต่อไปของชนรรยาววิเศษ เรื่อง ๑, ๒

เกี่ยวกับหนองหวงห้ามขุดเลื่อนไป ค่อยไปกระทำของขุนจรรยาวิเศษ เรื่อง
การทำนาแซง

๑๖.๑๐.๒

ขุนจรรยาวิเศษ (มหาสารคาม) : กระทำของข้าพเจ้าทั้ง ๓
ฉบับนี้เคยยื่นมาตั้งแต่หลายท่อนต้น ซึ่งจะได้มาทูลขอทูลในขณะนั้น กระ
ทำของข้าพเจ้าเกี่ยวกับกระทรวงการคลังว่า ข้าพเจ้ากราบบังคมทูลว่า เพราะ
ทำนาไม่ได้ ทางกรมก็อนุญาตให้ราษฎรทำนาแซง แต่การทำนาแซง
นี้ราษฎรต้องเสียค่านากวายนั่น เช่นเช่นนั้นเพราะเหตุใด จะไม่เสียค่านาไม่
ได้หรือ เพราะเหตุใด

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอตอบดังนี้ การทำนาในเขตต์กึ่งชากรค่านา ไม่ว่าจะในวิธีการ
อย่างไร จะต้องเสียชากรตามพระราชบัญญัติชากรค่านา ร.ศ. ๑๕๙
ถ้ายกเว้นค่านาให้แก่การ ทำนาแซง ก็จะมีกรณีอื่น ๆ ที่ควร ยกเว้นเช่น
เดียวกันเช่นนอกเป็นการเสียหลักการทำไร่อีก และเสียหยาดแก่การเงิน
ของแผ่นดินอีกด้วย

ขุนจรรยาวิเศษ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงในชั้นนี้ว่า
ที่ว่าจำจะต้องเสียค่านากวายนั่น เพราะถ้าไม่เสียจะ ยื่นการเสียหยาด
เมื่อเป็นเช่นนั้น เหตุที่ราษฎรจะได้รับอนุญาตทำนาแซงก็โดยเหตุที่ทำนา
ของตัวเองไม่ได้ และไม่มีโอกาสที่จะมีนาทำ อนาคต เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
ราษฎรผู้ยากจนจะเอาเวลาที่ไหนมาทำ นาแซงก็เป็นจำนวนเล็กน้อยไม่ใช่
มากมาย

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐ-
บาลขอตอบเช่นนั้น คือวิธีที่จะพิจารณา ๒ ทาง คือทางหนึ่งในทางราช

ใต้ ทางหนึ่งในทางรายจ่าย เราเก็บที่ได้ผลยังเกิดขึ้น ถ้าหากว่าทำมา
ไม่ได้ ให้นำแข่งเสียไป เราก็กไม่เก็บ ประการที่สองเสียหายในทางรายจ่าย
จะต้องไปชอยกเว้น การยกเว้นนั้นจะต้องเสียเวลาแก่เจ้าหน้าที่ไปทำการ
สอบสวน และรายจ่ายไม่คุ้มกับรายใต้ที่จะได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการ
ยกเว้น

ประธานสภาฯ : หมถวาระกะที่ คือไปญัตติขอให้เข็คอภิปราย
เรื่องเก็บเงินค่าเล่าเรียนของขุนชำนาญอนุสาสน์ ขุนชำนาญฯ จะพูดอะไร หุก
นิกหน้อย

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรวรการ) : เท่าที่ได้อภิปรายกันมา
แล้ว และเจ้าคุณนายกก็ได้เสด็จความให้เห็นใจว่ารัฐบาลมีน้ำใจเป็นนัก
กีฬาเพียงไร เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เสียความยุ่งยากในสาระเล็กน้อย
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถอนญัตติ

ประธานสภาฯ : ท่านสมาชิกขอถอนญัตติแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น แต่ก่อนท่านสมาชิกผู้เสนอท่าน เห็นเป็นของใหญ่
แต่เดยวณท่านเห็นเป็นของเล็กเสียแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ถอนไปได้ เรืองนเป็นอันตกไป

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยงกัน
การนำสัตว์พิษเข้าหรือนำออกนอกประเทศสยาม พุทธศักราช ๒๔๘๐
ของนายพัน พรหมพิทักษ์

๑๖.๑๔ น.

นายทัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) : การที่เสนาอรั้งพระราช
 บัญญัติควบคุมขงกันการนำสัตว์ พืชเข้าหรือนำออกนอกประเทศสยาม
 ก็โดยเหตุผลว่าผลได้ผลเสียแห่งการเพาะพืชปลูกพินันัน ศัตรูก็ดี โรค
 ก็ดีและจำพวกที่ทำอันตราย แม้ว่าธรรมชาติอากาศฟ้าฝนจะช่วยเหลือ
 ให้ พืชนั้นงอกงามสมบูรณ์เพียงไรก็ตาม ถ้าหากว่ามีโรคภัยหรือสิ่ง
 อันทำให้ พืชนั้นไม่สามารถงอกงามเจริญโตก็ได้ หรือเสียหายล้ม
 ตายก็ได้ ผลแห่งการประกอบการกสิกรรมนั้นก็ไม่ได้ผลหนึ่งยอมเป็น
 สิ่งสำคัญที่ผู้ที่จะเห็นได้ว่าโรคพืช นั้นเป็นหัวใจ สำคัญของการประกอบ
 การกสิกรรม จะได้ผลเสียผลก็อยู่ที่โรคภัยพืชนี้ ด้วยเหตุนี้จึงใ้
 พระราชบัญญัติคนมาสู่ สภา ฯ และร่างพระราชบัญญัตินี้ ไ้ค่างมาแต่ช
 แล้วเพราะฉะนั้นหลักการและเหตุผลเข้าใจว่าเป็นคชมทราบแก่ท่านสมา
 ชกผู้ มเคยรตอยทั่วกันแล้ว แต่ขอแถลงเพิ่มเติมในที่นี้ว่า ความสำคัญ
 เพียงไรในเวลานี้

ตามที่สอบสวนอย่างคร่าว ๆ จากจดหมายเหตุของกรมพาณิชย์
 ปรากฏว่าประเทศสยามแม้จะเป็นประเทศกอกมด้วย พืชพินันันอาหาร
 ก็ตาม เรียงคองชอมกจากต่างประเทศชหนึ่งไม่น้อยเลย ถึงสถิติ
 รวบรวมมาคองนี้ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๓ ถึง พ.ศ.๒๔๗๗

พ.ศ. ๒๔๗๓	เป็นเงิน	๙๓๑,๐๐๐	บาท
พ.ศ. ๒๔๗๔	เป็นเงิน	๔๔๗,๐๐๐	บาท
พ.ศ. ๒๔๗๕	เป็นเงิน	๓๒๕,๐๐๐	บาท
พ.ศ. ๒๔๗๖	เป็นเงิน	๓๖๑,๐๐๐	บาท
พ.ศ. ๒๔๗๗	เป็นเงิน	๕๐๙,๐๐๐	บาท

เวลา ๕ ปีรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๗๓,๐๐๐ บาท จำนวนเงินที่เราซื้อมากจากต่างประเทศ รัชประทานนี้ แสดงว่าประเทศสยามต้องส่งพืชผักจากต่างประเทศ รัชประทานไม่น้อย เมื่อเห็น เช่นนี้ก็เป็น อีกทางหนึ่งก็เห็นได้ง่ายที่ควรรจะไต่ มีการควบคุมโรค พืชอันจะนำมาทำอันตรายถึงที่ไต่ตกลงมาแล้ว ถ้าหากว่าเราปล่อยให้พืชที่เราส่งเข้ามา รัชประทานเหล่านี้เข้ามาในประเทศโดยปราศจากการควบคุม แน่ชอนเหลือเกินโรคพืช สัตว์พืชบางชนิดจะเข้ามาในประเทศ เข้ามากระขายในประเทศ และกระขายพันธุ์ก็มาทำลายพืชพันธุ์ ในเวลานี้การปราบปรามและระวังในประเทศเราก็ยังมีไต่ทำกันเป็นลำ เป็นต้นไต่ก็เหมือนเช่นเรายังปล่อยให้ ไต่ที่เห็นว่าร้ายนี้เข้ามาเพิ่มเติมและแพร่หลายอีกหรือ

ความเหตุผลที่ เรียบข้อ สภาฯ นี้ ชักพเจ้าเข้าใจว่าสภาฯ คงจะเห็นเป็นเรื่องสำคัญ และรัชหลักการไว้ประกาศใช้ เป็นกฎหมายต่อไป

พ.อ. พระยาฤทธิอัคนี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : ร่างพระราชบัญญัติที่ขานสนาซิกเสนอและไต่กล่าวอธิปไตยมา

แต่นั้น ทางรัฐบาล มีนโยบายอยู่แล้ว และก็ได้นำกำหนดหลักการไว้
 เหมื่อนกันว่าจะให้ดำเนินการในเรื่องนี้ แต่เนื่องด้วยเจ้าหน้าที่ยังไม่พร้อม
 คอ ยังมีเครื่องมือไม่พร้อม ยังไม่มีเงินที่จะใช้ ในการนี้ อยู่ พอเพียง
 เพราะฉะนั้น จึงยังไม่สามารถที่จะทำในขั้นนี้ได้ แต่อย่างไรก็ดีคงได้
 เสนอมาเผื่อกันว่า รัฐบาลไทยมีนโยบาย ได้มีหลักการอย่างนี้อยู่แล้ว
 จึงเป็นอันว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหลักการ ตรงกับ ความคิดเห็น ของ
 รัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าท่านผู้ สนองไม่ขัดข้องอะไร ก็ขอรับเรื่องไป
 พิจารณาถ่อนรับหลักการ แล้วจะได้ดำเนินการต่อไป

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) : การที่รัฐบาลรับว่า เรา
 ยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติได้ ในขณะนี้ และจะขอรับไปพิจารณานั้น ข้าพ
 เจ้าไม่ขัดข้อง แต่เพื่อประโยชน์ของกสิกร จึงขอเรียนถามว่า ผลแห่ง
 การพิจารณานั้นจะผลิออกมาเป็นกฎหมายใดเมื่อใด

พ.อ. พระยาอุทตฺถ์อภัย วัชรมนตร์ ว่าการกระทรวง เกษตรรา
 ษัตริการ : การที่รับไปพิจารณานั้น เราได้เสนอมาแล้วว่า เมื่อเราบริก
 ษาเป็นนโยบายที่ถูกต้อง และเป็นนโยบายที่เราจะควบคุมแล้ว เราจะได้
 ได้ดำเนินการให้สำเร็จ เพราะรู้สึกเหมือนกันว่าเป็นสิ่งเสียหาย แต่การ
 ที่เราบริบรองว่าจะได้ เมื่อไรนั้น เกี่ยวกับการเงิน และเกี่ยวกับ การซึ่ง
 ท่านสมาชิกทั้งหลายย่อมทราบได้ ก็อยู่แล้วว่า การที่จะสำเร็จได้นั้น
 จะสำเร็จได้อย่างไร เกี่ยวกับอะไรบ้าง

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องที่จะ
 ให้รับไปพิจารณา

ประธานสภา: ฝ่ายผู้เสนอไม่ขัดข้องในการที่จะมอบให้รัฐบาล
รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติมอบให้รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลัก
การ วาระต่อไปขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประ
มวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายสุวิชช
พันธ์เศรษฐ

๑๖.๑๗ น.

นายสุวิชช พันธ์เศรษฐ (เชิงใหม่): การที่ข้าพเจ้าได้
เสนอ ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งมีหลักการว่า เพื่อระแก้ไขหลักการ
สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
มาตรา ๑๔๔๕ ให้เป็นผลบังคับ

การที่ข้าพเจ้า เสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ข้าพเจ้า
อยากจะเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ถ้าหากว่ามีใครเป็นรองที่ข้าพเจ้าเห็น
ว่าเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับผลได้เสียของชาติประเทศแล้ว ข้าพเจ้า
หาปรารถนาจะแต่ต้องกับประมวลของเราไม่ เพราะว่าข้าพเจ้าได้ ยินได้
ฟังมาว่าเป็นของต้องห้าม เพราะว่าเราแก้กันได้ยากอย่างยิ่ง ทุกคราวที่
ได้เสนอเข้ามาแล้วจะต้องถูกทักท้วงว่า การแก้ ประมวลนั้น จะต้องฟัง
เสียงในเรื่องนั้นเรื่องอะไรต่าง ๆ เป็นต้น เพราะเหตุว่าเกี่ยวกับเป็นกฎ
หมายประจำชาติ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงพยายามใคร่ครวญและ

หาสถิติต่าง ๆ เพราะเห็นว่าเรื่องนั้น ถ้าหากข้าพเจ้าไม่เสนอขึ้นมาแล้ว ผลร้ายก็จะเกิดขึ้นแก่ประเทศไทย ซึ่งดำเนินอยู่ในสภาพปัจจุบันนี้ต่อไป ชกกสยบกก็ไม่มี ซึ่งเส้นทางที่จะแก้ไขไม่ได้เลย การที่เงื่อนโซ่แห่งการ สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๔๕ ไม่ได้ กล่าวถึงกรณีที่เกิดสมรสเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ในอันที่จะแพร่พันธุ์ กรรมแก่ผู้ สืบสันดานและติดต่อไปยังคู่สมรสที่สืบทอดเลย ข้าพเจ้าเห็นว่า ยังเป็นการที่ไม่เพียงพอ ทำให้ไม่เพียงพอ ก็โดยเหตุที่ว่าการสมรส คือการที่จะนำบุคคล ๒ คน คือเพศชายกับหญิงมารวมกันนั้น เป็นการ ที่เรียกว่าจะแพร่พันธุ์ คือเป็นการที่เรียกว่า เราต้องการจะให้ คนเกิดมาก ขึ้น คือเป็นการที่ประเทศต้องการแล้ว เราต้องการปริมาณหรือคุณภาพ ถ้าจะพูดให้ ดีแล้ว เราต้องการทั้งคุณภาพและปริมาณ เมื่อเป็นเช่นนั้น แล้วเราจะทราบไม่ได้ว่า เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ข้าพเจ้าหมายความว่า ความถึงกามโรค โรคเรื้อน เป็นต้น เมื่อบุคคลขณะนั้นสมรสกันแล้ว บุตรหลาน หรือทายาท ที่เกิดมาก็ได้ รั้งพันธุกรรม อันนั้น ติดต่อกันไปด้วย เช่นเป็นคนวิกลจริตหรือหูหนวกเป็นบ้า ไม่สมบูรณ์เป็นต้น บางคนที่วิกล จริต แทนที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย กลับมาเพิ่มภาระให้ แก่ประเทศไทยมากเข้า ยกตัวอย่างบุคคลที่วิกลจริต รัฐบาลจะต้อง จ่ายเงินไปเลี้ยงดู เช่นมีโรงสำหรับรักษาโรคเหล่านี้ เป็นการเพิ่มภาระ ภาษีให้แก่บุคคลอื่น ๆ ในทางอ้อมเสียด้วย นี้เรียกว่าเป็นผลเสียหาย หลายนาน และถ้าหากจะมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๐๐ กล่าวถึงสามี

หรือภรรยาเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงจนอาจเข็นยกแกกออกผ่ายหง และ
 โรคนี้ไม่มีทางที่จะหายได้ ให้ พองหย่าได้ กัก ก็ในกรณีที่จะพองหย่า
 กันไว้เช่นนั้น ข้าพเจ้า มองเห็นว่า ไม่ก่อให้เกิด ผลประโยชน์ ชนเลย
 คือหมายความว่าเมื่อเกิดโรคติดต่อขึ้นแล้ว จึงพองหย่ากัน เมื่อพอง
 หย่ากันแล้ว โรคนี้ก็จะหายไปไม่ โรคก็ยังติดต่อกันไปอีก ข้าพ-
 เจ้าเห็นว่า แม้จะมีมาตรา ๑๕๐๐ นี้ โรคก็ยังติดต่อกันได้ อีก ข้าพ-
 เจ้าขอให้ท่านทั้งหลายมีใจเที่ยงธรรมได้พิจารณาว่า เมื่อเรามีสกทหลาน
 ารเป็นชายหรือหญิงกัก คือเรียกว่าเมื่อใด หมนกันแล้วก็จะมีการสมรส
 ในวันต่อไป เรามองได้ ไหมว่าบุคคลนั้นมีโรคอะไรในตัวบ้าง ยิ่งเป็น
 คนที่เป็นกามโรคแล้ว ยิ่งเป็นคนกักมาก คือเป็นคนกักแล้วจะไม่
 ใครแต่งงานด้วย และเมื่อถึงคราวสมรสเช่นนั้น ผู้ที่เป็นกามโรคก็ไม่
 สามารถที่จะบอกใครได้ เพราะถ้าบอกเข้าแล้ว จะเป็นการชดใจกันหรือ
 เป็นการกระดากอวย ธรรมดาคนที่สมรสกันแล้วก็จะยอมอยู่ร่วมกันเป็น
 ผัวเมีย อนันและเป็นการที่จะทำให้แพร่พันธุ์ โรคต่อไป คือหมายความว่า
 ว่าภรรยาเกิดหรือสามีเกิดจะเป็นโรคกันขึ้น เมื่อเกิดเป็นโรคขึ้นแล้ว
 แทนที่จะกลัวจะส่งแก่ใหม่ ก็ทนอยู่กับต่อไป ถูกที่ออกมาก็รับเอาโรค
 ร้ายนั้นติดต่อกันไปด้วย และเด็กนั้นก็จะเป็นคนไม่สมบูรณ์ ถ้าหากว่า
 รัฐบาลไม่หาทาง ที่จะป้องกันไว้บ้าง คือหมายความว่า เราปล่อยให้
 เป็นไปตามยถากรรม และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งเกี่ยวกับสาธารณสุข
 เห็นคนเวลานั้นข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่าจะสามารถป้องกันอะไรได้ เห็นว่า

เด็กเกิดแล้วจะมีนางพยาบาลทาน้ำเกลือเงิน อะไรไป หยอกให้ใช้นั้นน้อย
ที่สุด ถ้าหากว่าที่ห่างไกลออกไปยิ่งโต วยเช่นนี้มากจน ก็หมายความว่า
ว่าเด็กที่เกิดมานั้นใช้ไม่ได้เลย

อัน นอกจากเหตุผล ที่กล่าวมาแล้ว ได้ก่อให้เกิด ความไม่
มั่นคงให้ภายในครอบครัว หมายความว่า เมื่อเกิดมีลูกคนที่จำเป็นจะต้อง
หามกหมอหยอกยา และถ้าเป็นครอบครัวที่มั่งคั่งก็ไม่กระไรนัก ถ้าเป็น
ครอบครัวที่ยากจน ก็ต้องเอาเข้าของจำนำ จำนองเพื่อย้ายโรค แต่ถ้า
หาไม่ได้ ก็หันไป ทางทุจริต ผลที่สุด ภายในครอบครัว ก็แตกร้างกัน
ข้างคราวก็มีคดีหย่าร้าง นี้เรียกว่าก่อความไม่สงบสุขภายในครอบครัว

นี้ข้าพเจ้า ขอเรียนให้ ที่ประชุม ทราบว่า เราได้ เปลี่ยนแปลงการ
ปกครองจากเดิมมาเป็นแบบใหม่ เรามุ่งหวังจะช่วยส่งเสริมทุกทาง เพื่อ
ให้ ประเทศเราเจริญก้าวหน้าโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้อง
ได้จำนวนทั้งปริมาณและคุณภาพให้ คชน คือไม่มี โรคภัยที่สัพเพณกรรม
และมีจำนวนแพร่หลายมากจนอย่างหนึ่ง คือหมายความว่าให้ พลเมือง
ของเราที่กำลังวงชาตสมบูรณ์และในที่สุดมาสืบพันธุ์กัน และเราต้อง
การจะให้ พันธุ์ เช่นนี้แพร่หลาย เมื่อเราปล่อยให้โดยไม่ส่งเสริม คือ
หมายความว่าไม่ให้ สิทธิแก่คู่สมรสเลยในการที่จะพยายาม บังคับกันตัว
โดยสุจริตเช่นนี้ คือไปภายหน้าก็เขินอันไม่มีหวังที่จะได้ วยผลเต็มเม็ด
เต็มหน่วย คือเด็กที่เกิดมาเมื่อขี้คามาโรคเป็นโรคเช่นนี้แล้ว โรคนี้

ติดลูกมากด้วย และเมื่อขี้ตมามารดาไม่เอาใจใส่ เด็กนั้นก็ตายมาก
 ชุม สถิติของการเกิดก็จะน้อยกว่าคนตาย อีกประการหนึ่ง การเกิด
 เพราะกรรมที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้ ถ้าหากว่าใช้ ถูกทางก็ไม่เป็นไร แต่ว่า
 ถ้าใช้ ไม่ถูกทาง ก็เป็นอันตราย นี้เราจะต้องกัน การแพร่โรคชั่วคราว
 คือใช้ วัคซีนกำเนิด วัคซีนกำเนิดก็ได้แพร่หลายเข้ามาสู่ในประเทศสยาม
 เรานี้เสียกว่าแล้ว คนหนึ่งควรจะมีตรัสสัก ๓-๔ คน ก็ยังไม่ค่อย
 เสียเช่นกัน ทำให้สามะโนครวแทนที่จะอยู่คงที่กลับทรุดโทรมไป เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อที่ประเทศสยามเราอันมีสองแสนกว่าตารางไมล์เช่นนั้นแล้วออก
 กปนบจะมีพลเมืองพอที่จะเทียบกัยประเทศอื่น ซึ่งเขามักการแก้ไขข้อขัด
 ข้องนี้

ด้วยเหตุผลที่ข้าพเจ้านำมากล่าวย่อ ๆ เช่นนี้ และถ้าจะนำเหตุผล
 มาให้ ที่ประชุมฟัง เช่นสถิติต่าง ๆ เช่นการไปรักษาตามโรคที่สุขศาลา
 เช่นนั้นแล้วก็จะเห็นว่ายังมีอีกมาก ข้าพเจ้าได้ติดต่อกับ สาธารณสุขมา
 หลาย จังหวัดแล้ว เขาบอกว่า ตาม โรคนี้ ประมาณ ๘๐ เปอร์เซนต์
 สำหรับคนที่เข็นโรคระบาด ข้าพเจ้ารู้สึกขนลุกขนพอง รู้สึกกลัวเต็มที
 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติคนเข้ามา แม้รัฐบาลจะ
 เห็นอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีเจตนาที่จะช่วยยวชน เจตนาจะช่วยผู้ที่จะ
 แต่งงานในคราวหน้าให้ ได้ รับผิดชอบเพียงแต่เพิ่มเติมข้อความว่า "ก่อน
 กระทำการสมรสไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง คู่สมรสหรือผู้ปกครองจะเรียก
 ร้องไปสูทธิของแพทย์ ซึ่งรับรองว่า คู่สมรสมิได้ เป็นโรค ติดต่อย่าง

ร้ายแรงก็ได้” ในวรรคนี้ หมายความว่าเราไม่ได้บังคับอย่างเด็ดขาด
 ว่าจำเป็นจะต้องนำใบสุทธิมาแสดง ถ้าว่า นายนี้สงสัยว่าจะเป็นกาม-
 โรค หรือเป็นโรคอะไรที่ร้ายแรงเช่นนั้น ก็ขอให้ นำใบสุทธิมาแสดง ก่อน
 และในวรรคต่อไปว่า “ในกรณีที่มีการเรียกร้องดังกล่าวข้างต้น ถ้า
 ปรากฏว่าคู่สมรสเป็นโรคติดต่อร้ายแรง การสมรส อาจยับยั้งชั่วคราว
 จนกว่าจะได้ มีการบำบัดโรคแล้ว หรือคู่สมรสจะ ปฏิเสธการสมรสเสีย
 โดยเด็ดขาดก็ยอมทำได้” ในวรรคนี้เช่นผล ก็หมายความว่า เพื่อ
 ยั้งกันในขณะที่เรียกร้องใบสุทธิแล้ว คู่หมั้นจะแต่งงานกัน แต่อีก
 ฝ่ายหนึ่งไม่สามารถจะเรียกใบสุทธิได้ ก็หมายความว่า ตนเป็นกามโรค
 แล้ว เมื่อเช่นเช่นนี้การสมรสนั้นก็ควรจะยับยั้งไปก่อนเพื่อให้ ไปบำบัด
 เสีย เมื่อบำบัดหายแล้วก็ให้นำใบสุทธิมา หรือถ้าหากว่าคู่สมรสอีก
 ฝ่ายหนึ่งเห็นว่า มีการเป็นโรคเช่นนั้นแล้ว มีความรังเกียจก็ขอให้เลิกเสีย
 คือว่าจะเอาคนที่เกลียดต่อเกลียดมาอยู่ด้วยกันยอมเป็นไปไม่ได้ เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อเลิกโดยเด็ดขาดแล้ว ถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายเช่นนั้นแล้ว ทาง
 ฝ่ายคู่สมรส อาจจะเรียกร้อง เช่นสินสอดทองหมั้น ก็อาจจะเรียกคืนไปได้
 ถ้าผู้ที่ไม่ใช่ใบสุทธินั้นถือว่าอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ ที่ทำผิดสัญญาการสมรส
 ทนบางคนอาจจะสงสัย คือทางฝ่ายรัฐบาล อาจจะสงสัยว่าการ
 ควบคุมเพียงเท่านั้นจะเป็นการเพียงพอหรือ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการควบ
 คุมเพียงเท่านั้นหาเพียงพอไม่ ยังจำเป็นจะต้องควบคุมด้วยกฎหมายอีก

หลายฉบับ เช่นกฎหมายควบคุมกามโรคโดยละเอียด คือหมายความว่า
 ว่าบุคคลที่มีกามโรคจะต้องมาแจ้งความ หรืออย่างในพระราชบัญญัติ
 ข้าราชการพลเรือน ผู้ที่ป่วยเป็นโรคเช่นนี้จะต้องออกไปพักรักษาตัว
 เราจะต้องทำกันทุกทาง แต่ในชั้นนี้เราต้องการทำในขั้นต้นโดยละเอียด
 ก่อน เราจะบริหารเช่นนี้ลงแม้จะมีผลเพียง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็ตาม แต่
 ให้มีผลเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็พอใจแล้ว เพราะเหตุไร เพราะเหตุ
 ว่า ข้าพเจ้าต้องการให้ประเทศชาติเรามีบุคคลสมบูรณ์ เมื่อบุคคลที่มี
 กำลังในการที่จะไปทำราชการแผ่นดินก็ ในการเป็นทหาร ตำรวจ หรือ
 นักศึกษาอะไรก็แล้วแต่ เราต้องการคนที่มีสมบูรณ์จริงๆ ที่จะไปประ-
 โยชนแก่ประเทศชาติต่อไปภายหน้า

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ก็เรียนข้อที่ประชุมมาแล้วนี้ ข้าพเจ้าขอให้ที่
 ประชุมได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เจ้าหน้าที่ ด้วยเหตุที่ก่อน
 ที่จะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มา ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ยืนยันก็
 การส่งเสริมการเป็นหน้าหนา เช่นว่าในเรื่องสามมีภริยาคนเดียวย่าง
 ในประเทศอังกฤษ นี้ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้ฟังเท่านั้นแหละ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า ท่านคงจะไม่เห็นมีกไปจากข้าพเจ้า ยืนยัน

เจ้าพระยาสิทธิธรรมาธิเบศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ทราบที่มเสนาบดีเสนาบดีร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่จริงกรมเจตนาดี เพาะจะบัง-
 กันไม่ให้มีโรค และโดยละเอียดที่ท่านว่าเป็นกามโรค แต่ว่าคำอธิบาย
 ของท่านได้กล่าวยาวความไป และตลอดไปถึงว่าข้อนี้ท่านนึกอะไรเรื่อย

ไปนั้น ไม่อยู่ในวงของวัตถุประสงค์ ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ข้าพเจ้า จะกล่าว ฉะเพาะ ประเด็น ฉะเพาะหน้า เท่านั้น คือ รัฐบาลได้
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เห็นว่าเท่าที่เสนอได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มานั้น เป็นแต่เพียงเติมลงไปว่า "ก่อนกระ-
 ทำการสมรสไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง คู่สมรสหรือผู้ปกครองจะเรียกห้อง
 ไบสุทถิของแพทย์ ซึ่งรับรองว่า คู่สมรสได้เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง
 ก็ได้" ขอเติมไปว่าจะเรียกก็ได้ ไม่เรียกก็ได้ เท่านั้นนั้นจะเป็นการพอ
 เพียงที่จะป้องกันไม่ให้ โรคเก็ดกั๊งที่ท่านผู้เสนอประสงค์นั้นหรือ ข้าพเจ้า
 เห็นว่ายังไม่เป็นการที่จะสมประสงค์ได้เลย เพราะฉะนั้นจะต้องพิจารณา
 ต่อไปว่า การที่จะออกพระราชบัญญัติโดยเติมข้อความแต่เพียงท่าน
 จะเรียกไบสุทถิได้หรือไม่ก็ได้เท่านั้น จะเป็นการคุ้มค่าในการที่ขอแก่นั้น
 หรือไม่ ตามที่เขียนไว้ว่า "เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง โรคติดต่อ
 อย่างร้ายแรงนหมายรวมถึงแก่ไหน มีโรคติดต่ออะไร นี้ก็ไม่ได้กล่าว
 ว่ากั๊งกั๊งอย่างไร มีโรคติดต่อเช่นไรหรือเข้าถึง ระยะไรจึงเรียกว่าร้าย
 แรง ข้าพเจ้าตรวจศพพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗
 และตามประกาศเรื่องเชื้อโรคติดต่อที่กระทรวงมหาดไทยออกไปโดยอา-
 คัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ อนุมาตรา ๓ มีระบุไว้ถึง ๑๘ อย่าง คือ
 ๑. ไข้รากสาดน้อย ๒. ไข้รากสาดเทียม ๓. ไข้รากสาดใหญ่
 ๔. ไข้จับสั่น ๕. ไข้หัด ๖. ไข้ค้ำคาง ๗. ไข้สุกใส ๘.
 โรคไฮดริน ๙. กามโรค ๑๐. ไข้คอตีบ ๑๑. ไข้หัดใหญ่

๑๒. ไข้ปอดอักเสบ ๑๓. โรคคางทูม ๑๔. โรคบิด ๑๕.
 โรคแอนแทรกซ์ ๑๖. โรคพิษสุนัขบ้า ๑๗. วัณโรค ๑๘.
 โรคเรื้อน นี้ก็บอกเป็นโรคติดต่อ

ทั้งโรคติดต่อร้ายแรงเกินความคาดโทษ ผู้เสนอก็ไม่ได้อ้าง
 เพราะฉะนั้นการที่ระบอบกฎหมายไปขึ้นเป็นการยากที่จะปฏิบัติว่าจะไปเรียก
 ไขสุทธิอย่างไร นี้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ข้อความที่ขอเพิ่ม
 เต็มลงไปนี้ เมื่อท่านพิจารณาให้ ถัดวันแล้ว จะเห็นว่าไม่มีความจำเป็น
 อย่างไรเลยที่จะตั้งตราไว้ และการตราออกก็ไม่ได้ออกเท่าไรนัก เพราะ
 เรื่องนี้เช่นเรื่องแพ่งประเพณี การสมรสย่อมเป็นสัญญาชนิดหนึ่ง ใน
 การทำสัญญานั้นคู่สัญญาจะตกลงวางเงื่อนไขอย่างไรๆ เพื่อรักษา
 ประโยชน์และรักษาสติของตนก็ย่อมทำได้ เมื่อข้อตกลงหรือเงื่อนไข
 นั้นไม่ขัดต่อกฎหมายหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประ
 ชาชน การที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่ง ประสงค์จะให้ อีกฝ่ายหนึ่งนำ ไขสุทธิของ
 แพทย์มาแสดง ก็ย่อมทำได้ โดยความตกลงกันเองกันทำพิธีหมั้น เมื่อ
 อีกฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่ง ข้อตกลงก็ย่อม ถือว่า เป็น ฝ่ายผิด
 สัญญา อีกฝ่ายหนึ่งก็ปฏิเสธการสมรสได้โดย ไม่ต้องตรากฎ
 หมาย ร่างของผู้เสนอจะมีผลก็ต่อเมื่อไม่มีการตกลงไว้ก่อนเท่านั้น ถ้า
 เราทำสัญญากันจะเป็นผิวเมียกัน จะให้มีข้อความเช่นนั้น ทุกขันธ์ก็ได้อยู่
 แล้ว นี่เป็นการเขียนไว้ล่วงหน้าเท่านั้น คือเรามาทำสัญญาให้คู่ความรู้
 ล่วงหน้าเท่านั้น คือไม่ได้เข้าไปในมาตรา ๑๔๕๕ นั้นเลย แต่ควรระลึกว่า

การสมรสย่อมถือเป็นการสำคัญแห่งชีวิต การที่คู่สมรสมีใ้ตกลงในเรื่องใบรับรองของแพทย์ไว้ก่อน ย่อมแสดงว่าคู่สมรสมีใ้ใจตนเอาชอนเป็นข้อสำคัญ การที่เขียนกฎหมายนี้ไว้ จะมสักรายที่จะถือเอาประโยชน์จากการนี้ จึงเห็นว่าควรปล่อยไว้ให้ เป็นไปตามที่คู่สมรสจะปรองคองตกลงกันเองตามประเพณีที่ใ้เคยปฏิบัติกันมาจะดีกว่ากระมัง เพราะเหตุว่าการที่บุคคลจะทำการสมรสกันนั้น ว่ากันตามธรรมชาติย่อมรักและสขบสวณกันมาจนเป็นที่พอใจกันก่อนแล้ว ก็จะมีสักรายที่จะเรียกร้องใ้สำคัญของแพทย์มาแสดง ขอให้ท่านระลึกว่าการสมรสซึ่งกฎหมายบังคับใ้ไปจดทะเบียนจึงจะถือว่าสมบรณ์ ท่านทราบหรือไม่ว่ามีใ้ไปจดทะเบียนเท่าไร และที่ไม่ไปจดทะเบียนนั้นมีจำนวนเท่าไร แม้การจดทะเบียนกฎหมายจะถือเป็นส่วนสำคัญของการสมรสก็ทำให้คู่สมรสใ้ผลหรือเสียผลตามกฎหมายในเรื่องครอบครัว ก็ยังไม่ใ้ใครจะสนใจกันนัก ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ มีใ้ใดมีลักษณะในทางบังคับ จะถือเอาประโยชน์สักรักคน

การที่กฎหมาย กำหนดเงื่อนไข ของการสมรสไว้ ในมาตรา ๑๔๔๕ นั้น เช่นเงื่อนไขบังคับทุกกรณี ซึ่งฝ่ายใ้ฝ่ายหนึ่งจะทำการตกลงแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ เป็นอย่างอื่นมิได้ ตามร่างที่เสนอมานี้ คู่สมรสจะถือเอาประโยชน์แห่งเงื่อนไขนั้นใ้ใ้ หรือไม่ถือเอาใ้ใ้ จึงไม่ควรรนำมายบัญญัติไว้ในมาตราอื่นเลย ถ้าพูดถึงการร่างก็ผิดในการร่างกฎหมาย และยังเป็นเรื่องทศัญญาอาจจะตกลงกันใ้ตกลงแล้ว การที่จะนำมายบัญญัติไว้ในที่นี้ ย่อมทำให้เสียรูปของประมวลกฎหมาย

ขอผู้เสนออ้างเหตุผลว่า การที่ปล่อยให้มีการสมรสโดยเสียด
 ภัยเช่นนั้นทำให้ครอบครัวไม่อยู่ในฐานะอันมั่นคง เช่นเกิดคดีฟ้องหย่าร้าง
 กันเป็นต้นนั้น ขอแสดงว่าคดีหย่าร้างซึ่งเนื่องมาจากโรคจิตต้องอย่างเดียวนั้น
 ข้าพเจ้าไม่เคยพบในศาลเลย การที่จะแก้กฎหมายนั้น ควรจะค้ำ
 หนักถึงเหตุการณและความจำเป็นที่เขียนอยู่ในสมัยหนึ่ง ๆ เป็นข้อประกอบ
 เหตุผลด้วย เหตุการณ์เท่าที่ปรากฏในเวลานี้ ยังไม่ปรากฏว่ามีความ
 จะต้องแก้กฎหมายในเรื่องนี้แต่อย่างใดเลย ร่างกฎหมายที่เสนอขึ้นมา
 แม้จะมีความหวังดีก็ตาม ก็เห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่ควรเลย

ความปรารถนาที่จะให้ชาติมีพลเมืองที่แข็งแรงไม่วิกฤตการณ์นั้นเป็น
 ความปรารถนาที่เราต้องการอยู่ด้วยกันทุกคน แต่การที่จะจัดทำให้สำเร็จ
 เรานั้นน่าจะต้องพิจารณาถึงทางอื่นด้วย เพียงแต่จะแก้ประมวลกฎหมาย
 ทั่วร่างของผู้เสนอนั้น น่าจะไม่สำเร็จตามความปรารถนา นอกจากนั้นยอม
 จะเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า จำนวนแพทย์ของเราซึ่งห้ามพอแก่ความต้องการ
 ไม่เฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัด การที่จะหาใบรับรองของแพทย์ จึงไม่
 ใช่เป็นของง่ายเสมอไป

อนึ่ง การคมนาคมไป มาในต่างจังหวัดก็ยังไม่สะดวกเท่า มี
 ราษฎรเขื่อนนอนมากที่อยู่ห่างแพทย์ เช่นระยะทางหลาย ๆ วัน ถ้าอีกฝ่าย
 หนึ่งเกิดต้องการใบรับรองของแพทย์เป็นเวลาเกิน ๒๔ ชั่วโมงสักเล็กน้อย
 ก็จะเป็นการลำบาก เกือบครึ่ง แก่ราษฎรเขื่อนนอน มากที่จะนำใบรับรองมา
 ให้ได้ จะเป็นช่องให้ผู้ไม่สุจริตแก่งัดกันได้ ความเดือดร้อนยิ่งยาก

ถ้าหากจะตกอยู่แก่ราษฎร ส่วนแพทย์ ที่ระตรวจและวิจัยองให้หนักจะ
ต้องเรียกเอาเงินค่าตรวจ การเดินทางมาหาแพทย์ตามชนบท ก็ต้อง
เสียค่าพาหนะและเสียเวลา จะเป็นการเพิ่มความเดือดร้อนแก่ราษฎร
โดยไม่จำเป็น,

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว จึงเห็นว่าตามเรื่องที่เสนอนั้นมาผล
ได้จะไม่เท่าผลเสีย จึงไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
พิจารณา.

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดมีความเห็นสนับสนุน

๑๖.๔๕ น.

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเมื่อได้ฟังคำอภิ-
ปรายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว ข้าพเจ้ายังจับ
เหตุผลไม่ได้ว่าเป็นการไม่สมควรอย่างไร ในการที่จะไม่ ออกกฎหมาย
ระเบียบ เหตุผลนั้นยกยวาทท่านผู้แทนเชียงใหม่ได้อภิปรายไป แล้วนั้น
ข้าพเจ้า รู้สึกว่าน่าสนับสนุน อย่างยิ่งที่จะให้ กฎหมายระเบียบได้ ออกไป
เพราะว่าเป็นการที่จะส่งเสริมให้ชาติไทย เราได้ มีความเข้มแข็ง มีพล-
เมืองที่เข้มแข็ง มีกำลังแข็งแรง หากว่าผู้สมรสเต็มไปทั่วคนไข้โรค
แล้ว เราจะมีพลเมืองที่เข้มแข็งอย่างไรได้ ที่ท่านอ้างว่า เหตุผลข้อ
๑ ที่เราไม่ควรรับหลักการนี้ อ้างว่าการคมนาคมตามจังหวัดต่างๆ ไม่
สะดวก ขอน ข้าพเจ้าไม่เห็นเป็นเหตุผลที่ เราน่าจะวิตก แต่ประการใด

เพราะว่าแม้ว่าคู่สมรสตามกฎหมาย ระเบียบจะได้บัญญัติไว้ว่า ก่อน
 กระทำการสมรสไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมงนั้น คู่สมรสหรือผู้ปกครองจะ
 เรียกร้องใบสิทธิของแพทย์ซึ่งรับรองว่าคู่สมรสมิได้เป็นโรคติดต่ออย่าง
 ร้ายแรงก็ได้ ตามธรรมดา คู่สมรสเมื่อจะสมรสกัน ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ว่าเขาคงจะเรียกก่อนภายในเวลาเล็กน้อยเท่านั้น ที่กฎหมายกำหนด
 ไว้ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนั้นก็เพื่อประโยชน์ของคู่สมรสนั่นเอง เขาน่าจะ
 มีการเรียกร้องใบสิทธิตรวจโรค ของแพทย์มาก่อน เวลาสมรส เป็นเวลา
 นานแล้ว นั่นก็ประการหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าคำอธิบาย ของท่าน
 รัฐมนตรียังไม่เห็นเหตุผลเพียงพอ และที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวว่า การที่
 เวลาสมรสกันนั้น ก็ด้วย ความ สมัคร รักใคร่ ตาม ประเพณี ถ้าหากว่า
 เราจะถามประเพณีแล้ว กฎหมายเราจะมาบัญญัติทำไมกันถึงแม้เรา
 ไม่มีกฎหมาย เขาก็มีการสมรส นั้นแหละจึงเห็นว่าเป็นคำคัดค้านที่
 ไม่มีเหตุผลเพียงพอ ที่ว่าจะเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงนั้น ขอนเราก
 อาจจะไม่ประ ญักษ์กันก็ได้ว่าจะเอาอย่างไรกัน ตามที่ผู้ค้านมานว่า คู่
 สมรสมิได้ เป็น โรคติดต่ออย่างร้ายแรง แต่ความมุ่งหมายนั้น โรค
 ติดต่อย่างร้ายแรงเป็นอย่างไร เราก็ย่อมจะทราบคืออยู่แล้วเท่าที่ทาง
 การของสาธารณสุขได้เคยบัญญัติไปแล้ว เราก็น่าจะออกกฎข้อบังคับ
 อะไรซึ่งเกี่ยวกับโรคอย่างร้ายแรงได้ นั้นแหละด้วยเหตุที่ท่านรัฐมนตรี
 อธิบายมา ข้าพเจ้าจึงยังไม่รู้สึกพอใจ เห็นว่าเราควรจะมีหลัก
 การแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบ

๑๖.๔๕ น.

นายอินทร สิงหนคร (เชียงใหม่): ข้าพเจ้ารู้สึกเสีย-
 ภายเหมือนกันก็ต้องมาค้ำจุนร่างพระราชบัญญัติ ฉะบับนี้ แต่ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าถ้าหากว่า ปลัดขอให้สภา ฯ รับหลักการแห่ง พระราชบัญญัตินี้ไป
 แล้ววกเท่างัยสมาชิกของสภา ฯ นี้ไปทำยาปไว้มากมายที่เกี่ยวตามทฤษฎี
 เสนอไว้ก็ปราย มายกยาวนั้น คุณเณร ๆ ก็มีความ ห่วงกต้อประชาชน
 โดยเฉพาะคู่สมรสและผู้สืบสันดานเป็นอย่างมาก และจากกล่าวได้ว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้าหากว่าคุณเณร ๆ แล้ว น่าเลื่อมใสจริง ๆ เพราะ
 ร่างพระราช บัญญัติฉะบับ นมบุ ริบรองเย็น จำนวนมากที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนับว่า
 ชะนะประทัดการณด้วย แต่ว่าเมื่อพิจารณาโดยถ้วนแล้ว ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าการที่เราจะแก้ประมวลกฎหมาย ไม่ใช่เขียนของที่เราจะทำได้ลวก ๆ
 แล้วฟังแต่เณร ๆ เพราะเหตุว่าประมวลกฎหมายนั้น นอกจากเขียน
 กฎหมาย ลักษณะที่ จะต้องปฏิบัติ ตามโดย เครื่องครัดแล้ว ยังเป็นแบบ
 แผนต้นก นิตศาสตร์จะใด ถิ่นว่าเป็นหลักวินิจัยกฎหมายด้วย เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้สภา ฯ นี้โดยฉะเพาะท่านที่รับรองญัตตินงพิจารณา
 ให้ละเอียดถ้วน เหตุผลที่ข้าพเจ้า เห็นว่าไม่สมควรจะรับหลักการนั้น
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้กล่าวไว้หลายประการ แต่
 ว่าสำหรับข้าพเจ้ามีหัวข้อออก ๓ หัวข้อ

ข้อ ๑ เป็นกฎหมายที่จะบังคับไม่ได้ และจะทำความยุ่งยาก
 อย่างมาก

ข้อ ๒ คือว่าชกกับหลักวิชาแพทย์

ข้อ ๓ คือว่าชกกับหลักวิชาในการร่างกฎหมาย ข้าพเจ้าจะ
ขออธิบายเป็นข้อ ๆ ไป คือ

เหตุผลที่จะทำความยุ่งยากเป็นอย่างมากนั้น จะเป็นกฎหมาย
บังคับไม่ได้ เพราะเหตุว่าสำหรับราษฎร คือว่าคนธรรมดาเองอย่างหนึ่ง
มีความฉลาดปกครองหรือโดย ฉะนั้นเพราะผู้ยากจนจะได้ ได้รับความเดือดร้อน
เพราะอะไร เพราะว่า

๑. เป็นการง่ายเหลือเกิน สำหรับผู้ที่จะหลีกเลี่ยง เราเคยเห็น
บ่อย ๆ ว่าคนนั้นถ้าหากว่าฝ่ายผู้ชายไปเลยทาง เลยเกิดไปอย่างไร ผู้
หญิงเสียเปรียบแล้ว ก็มีทาง ๆ เคี้ยว ที่จะหลีกเลี่ยงไม่ แต่งงาน โดย
บอกคำเดียวว่า ข้าพเจ้า ต้องการใบ สติ จากท่าน แล้ว แพทย์ ก็ไม่มี
แพทย์กับจำนวนพลเมืองอย่าง ที่ ท่านรัฐมนตรีได้อธิบายแล้ว นอก
จากนี้ โรคบางอย่างแพทย์ ไม่สามารถจะตรวจได้ ตามลำพังต้องอาศัย
โรงพยาบาลใหญ่ ๆ ซึ่งโรงพยาบาลเหล่านั้นมีแต่บางจังหวัด เช่น จัง
หวัดภาคเหนือก็มีแต่เชียงใหม่ และกรุงเทพฯ ที่สามารถตรวจ พุคโดย
เฉพาะก็คือ ถ้าคนซึ่งถ้า จะตรวจแล้ว ก็ต้องเข้าทางทดสอบ (Test)
หรืออะไร โดยมากจะต้องเสียเงินมาก ราษฎรจะเอาเงินที่ไหนมาเสีย
ถ้าหากว่าถามโรคหรือโรคจำพวกโรคสำหรับบุรุษ คือว่าโรคหนองใน
๓ อย่าง เขาจะต้องเสียเงิน อย่างน้อย ๑๕ บาท ข้าพเจ้า ได้ ยินใน
สภานี้แล้ว ผู้เสนอเองก็ได้เคยตะโกนว่า รัชชูปการไม่มีเสีย แล้ว

เดี๋ยวนี้จะตัดเสิร์ฟภาพ เกิดมา จะตรวจโรคเฉพาะถามโรคทั้ง ๑๕ บาท
แล้วเขาจะเอาที่ไหนมาเสีย นี่เป็นการทำความยุ่งยากแก่ผู้ยากจนอย่าง
มากทีเดียว และอีกประการหนึ่ง ถ้าผู้ชายไปเลยเถิดกับผู้หญิงแล้ว
เกิดต้องการใช้สิทธิจากแพทย์ ฉันต้องการสิทธิบัตรจากเธอ และผู้
หญิงนั้นจะก้านหน้าไปให้เขาตรวจโรคหรือ และนี่เป็นความยุ่งยากอัน
มหันต์ที่เกี่ยวสำหรับผู้หญิงไม่ใช่สำหรับผู้ชาย แต่สำหรับผู้ชาย บางที
จะยอมตรวจโรคง่าย ๆ แต่ถ้าสำหรับผู้หญิง บางทีจะลำบากมากทีเดียว
ที่นเราจะพุดถึงแพทย์ ผู้เสนอไม่ได้ ไล่ลงไปว่าจะให้แพทย์ชนะนิต
ไท แพทย์ของเรา แพทย์แผนปัจจุบัน แพทย์แผนโบราณ แล้วยัง
แยกออกไปอีกมี หมอน้ำมนต์ แพทย์ยารากไม้ ก็แพทย์ นางผดุง
ครรภ์ก็แพทย์ แล้วจะโรคอะไรก็แพทย์ แล้วจะเอาแพทย์ชนะนิตไหน
แล้วเผอิญคนที่ได้เสียเงินไปแล้ว ให้แพทย์แผนโบราณตรวจแล้ว ที่
นี้ไม่เอาละ จะเอาแพทย์แผนปัจจุบัน แล้วจะทำอย่างไร ข้าพเจ้าจะ
ขอพูดแต่เพียงว่า บางจังหวัดทำไม่ได้ ถ้าแม่ฮ่องสอนละ ต้องเดินทาง
มา อย่าง น้อยเชียงใหม่และกรุงเทพฯ เช่นนั้นละก็เลวทีเดียว ไม่มีทาง
ไทเลย สมมติว่าจะแปรญัตติว่าเป็นแพทย์ปริญญา ข้าพเจ้าว่าแสนคน
จะมีแพทย์ปริญญาคนหนึ่งเท่านั้น ตามสถิติ ไม่ใช่แพทย์ปริญญา
เอาแพทย์อะไรทำอะไรแล้ว ผลของร่างนี้ถ้าออกไปจะใช้ได้หรือไม่
เป็นข้อหนึ่ง

ที่นประการที่ ๒ คือว่าเป็นการลำบากแก่ผู้ที่ต้องการ ปฏิบัติ แต่

เผชิญร่างพระราชบัญญัติรับหลักการนี้ไป คนที่ตรงไปตรงมา ไม่มีหวัง
 เลยที่จะได้รับผลจากการออกกฎหมายนี้ คือว่าตรงกันข้าม จะไม่มี
 โอกาสสมรสเสียเลยด้วยซ้ำ เพราะว่าความยุ่งยากในการที่ให้แพทย์
 ตรวจโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ท่านรัฐมนตรีได้พูดแล้วว่า มีเพียง ๑๘
 โรค แต่ว่าแพทย์บอกว่ายังมีอีกมาก ถ้าหากว่าจะให้นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
 ชาญตรวจแล้วจะเสียเงินสักเท่าไร นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นบอกว่า
 พินัยกรรมไม่พอ ตอนนั้นเสร็จเลย ทำอะไรไม่ได้แล้ว คุณเหมือนฐานอย่าง
 ข้าพเจ้าก็แทบจะแต่งงานไม่ได้เสียแล้ว ถ้าหากว่าจะเรียกว่าโรคติดต่อ
 อย่างร้ายแรงทางโรคแล้ว

ที่ประชุมการที่ ๓ เป็นการตัดสินใจเสรีภาพของคู่สมรส เหตุใดจึงเป็น
 การกักเสรีภาพ ผู้เสนออภิปรายว่าควรจะต้องเสรีหมดเกิน ให้เสรีภาพ
 ให้เขาได้ มีโอกาสที่จะเรียกเอาสิทธิบัตรได้ แต่หารู้ไม่ว่านั่นแหละเป็น
 การกักเสรีภาพ เพราะอะไร เพราะว่าคู่สมรสบางคนไม่ต้องการจะเรียก
 สิทธิบัตร แต่ท่านบอกว่าคู่สมรสหรือผู้ปกครอง ถ้าผู้ปกครองต้องการ
 จะห้ามการสมรส แต่ว่าเพราะห้ามไม่ได้ โดยเหตุว่าคู่สมรสมีอายุเกิน
 ๒๐ ปี บรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้ปกครองมีอิทธิพลจะแก่งแย่ง อ้างว่า ชาว
 ฉันทนาการสิทธิบัตร คู่สมรสจะมีเสียงไม่ได้ เพราะ จะ เพิกถอนก็ได้
 เมื่อผู้ปกครองบอกอย่างนั้นแล้ว จะทำอย่างไร นั่นแหละเป็นผลอันร้าย
 แรงร้ายกาจทีเดียว เป็นการกักเสรีภาพ ซึ่งกฎหมายเดิมไม่ได้คิดไว้
 แต่เวลานั้นแหละถ้าเราเต็มใจลงไปก็เป็นการกักเสรีภาพ เป็นการแก่ง
 แย่งซัด ๆ ที่เดียว

วิชาแพทย์ ทดลองสอนนักเรียนนายสิบทหารบกมิใช่จนถึงพยาธิปากขอ
ก็เรียกกันว่าโรคจิตต์อย่างร้ายแรง เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างไร
มีแพทย์คนหนึ่งบอกว่า โรคเท้าช้าง ซึ่งเขาเรียก อีเลฟฟันตัส
(Elephantus) ถ้าหากว่ามาตามแพทย์ ในเมืองไทยเรา หรือ แพทย์ที่
เรียนในเมืองไทยบางคนจะบอกว่าไม่สำคัญ แต่ว่าแพทย์ทางโรคจิตต์
จะบอกว่า โรคจิตต์ โรคบ้า จะคิดต่อทางกรรมพันธ์อย่างร้ายแรง โรค
บ้าหมูเป็นกัน แต่ว่าถ้าหากจะให้มาตรวจภายใน ๒๔ ชั่วโมง จะเขา
อย่างเช่นข้อบกถกกันอย่างร้ายกาจทีเดียว โรคบางอย่างตรวจหาเช็ดไม่
มี เช่นโรคอหิวาต์ เป็นต้น เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเช็ดอยู่สงสัยเป็น
โรคอหิวาต์ แพทย์จะทำอย่างไรกัน ที่นการตรวจ ในฐานะที่ข้าพเจ้า
อภิปรายมานี้ ก็เช็ดดูได้เห็นว่าท่านผู้ เป็นนายแพทย์ผู้ทรง วิชาคุณได้
เช่นรับรองญัตกอันนี้ไป ข้าพเจ้าอยากจะถามว่า ท่านปฏิเสธหลักวิชาที่
ข้าพเจ้าได้กล่าวมานหรือ คือว่าหลักวิชาแพทย์ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมา
ใช้ไม่ได้หรือ ถ้าหากว่าใช้ ได้แล้ว ทำไมท่านเซ็นลงไปด้วย

ที่นประการที่ ๓ คือว่าเหตุผลที่บอกว่าชกักชีววิชากฎหมาย คือว่า
ข้อที่ ๑ เกินสี่เท่าไม่จำเป็นลงไป ในข้อนี้ ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวแล้ว
ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวซ้ำอีก

ถึงประการที่ ๒ คือว่าหลักการนแคชเหลือเกิน และใน หลักการน
เราขอที่จะเพิ่มเติมข้อนี้ เป็นข้อ ๖ ลงในมาตรา ๑๔๔๕ เท่านั้น เราจะ
บัญญัติที่ไหนก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรา อ่านดูใน มาตรา นั้น จะ

เห็นว่า การสมรสจะทำโคตยเมื่อเสนอเป็นเงื่อนไข อย่างเด็ดขาด ที่เคย
 ว่า ต้องทำเป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่าไม่ทำอย่างนั้นก็ต้องเป็นโมฆะไป ทน
 ผู้เสนอจะขอเติมลงไปซึ่งไม่ใช่ข้อไข เพราะฉะนั้นเป็นการ ผิดหลัก
 วิชาอย่างเอกที่เคียว ในการที่จะรับข้อนี้ลงไป แล้วในชั้น ผู้เสนอ จะ
 ขอกว่าขอให้ เติมไปอีกมากกว่าหนึ่งก็ได้ แต่ว่า เติมไปไม่ได้ เพราะว่า
 ผิดหลักการ เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรที่จะรับหลักการที่เคียว ทน ข้าพเจ้า
 ขอพุดถึงเหตุผล ผู้เสนอได้กล่าวไว้แล้ว ผู้เสนอบอกว่าเราไม่ต้องการ
 ปริมาณ ต้องการคุณภาพ แล้วผู้เสนอได้ รับแล้วว่า เราไม่สามารถ
 กฎหมายนี้ไม่สามารถจะมีผลในชั้นนี้ได้ เพราะฉะนั้นก็จะมาเสนอใน
 ชั้นต่อไป ถ้าหากว่าต้องการออก ควร จะไปทำ ทางชั้น ทน ออกข้อ
 หนึ่ง ผู้เสนอไม่ได้จำกัดความลงไปว่า คำว่าโรคจิตคืออย่างไร ร้ายแรง
 นน.เช่นอย่างไร นน.เช่นข้อบกพร่องอย่างสำคัญที่เคียว เพราะฉะนั้นเมื่อ
 เป็นเช่นนั้น เป็นการที่จะโต้เถียง สมมติว่าเป็น ความที่ศาล ว่า ข้าพเจ้า
 มีใบสูติคือนั้นๆ แล้ว แต่ว่าก็คงมีโรคจิตคืออย่างอื่นอีก เช่นอย่าง
 พยาธิ ปากขอ อย่างแพทยที่หารับรองว่าร้ายแรง ทน การสมรสก็ต้อง
 ระวังไว้ก่อนใน ๒๔ ชั่วโมงนั่นเอง ทีวีเหตุผลตามที่ข้าพเจ้าได้ แถลง
 ไว้ น ข้าพเจ้า จึง เห็นว่า ไม่มีทางใดที่ เรา จะ รับ หลักการ แห่ง ร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ ถ้ารับไปก็จะทำความเดือดร้อน อย่างเอก และ เท่า
 กับว่าเราจะทำข่าอย่างมหันต์ที่เคียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ ท่าน
 ซึ่งแม้ว่าได้ลงนามไว้เป็นอันมากจงยั้งชั่งใจ ถ้าหากว่า ท่าน เห็นว่า
 ได้ลงชื่อสนับสนุนไปแล้ว เวลาจะยกมือขอขงพิจารณาอย่างถถ้วนที่เคียว

๑๗.๐๔ น.

นายอ้วน นาคทรพรพ (อัครธานี) : ในการที่สมาชิก ผู้มี
 เกียรติศักดิ์ก้าว ทำความ ถึงข้าพเจ้าในการได้เช่น รัชระง ว่าง พระราช
 บัญญัติคนเข้าไปนั้น ข้าพเจ้าอยากจะทำเรียนให้ที่ประชุมทราบความ
 จริงสักหน่อยว่า ความความเข้าใจของข้าพเจ้านั้น หลักการของท่านผู้
 เสนอจะเป็นการแก้ประมวลกฎหมายก็จริง แต่ผลของการแก้เป็นผล
 อันก็อย่างซึ่งซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นหลักอันหนึ่งเหมือนกัน คือจะแก้ อย่าง
 ไรก็ตามแต่ในที่สุดเราจะได้ถามว่า ผู้เสนอต้องการให้ คู่สมรส มีสิทธิ
 มีบุตรของแพทย์เพื่อแสดงว่าปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ในการ ที่ จะทำการ
 สมรสต่อไป ในผลของเรื่องก็ เสนอมา นี้ ไม่ใช่ หลักการ ตัวหนึ่งสื่อ
 แต่ว่าเป็นหลักการอันเป็นความจริง ข้าพเจ้าเชื่อว่าสภาฯ นี้ คง จะไม่
 ปฏิเสธว่า ในการที่เราจะเป็นโรคภัยไข้เจ็บ แล้วก็ทำการ สมรสกัน นั้น
 เป็นของที่ข้าพเจ้าเห็นว่า เชื่อว่าทุก ๆ ท่านคง จะเห็นว่าเป็น ของไม่ดีกว่า
 กันทั้งนั้น ในการที่เรามีหลักการให้ คู่สมรสมีสิทธิ มีบุตร ของ แพทย์
 แสดงว่าปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้น ข้าพเจ้า เห็น เป็น ของที่ อย่างยิ่ง
 เพราะอะไร เพราะว่าประเทศชาติที่จะเจริญต่อไปภายหน้านั้น เราจะต้อง
 อาศัยผู้ ทตามหลังมาหรือ ที่เรียกว่า ออฟสปริง (Offspring) ผู้ที่
 ตามหลังมานั้น อนาคต ของชาติ อย่างน้อย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่าจะต้องอาศัยท่านเหล่านั้น ถ้าหากว่าท่านเหล่านั้น เกิดขึ้นมา
 แล้วก็เป็นคนกระจะองกงงอชย เสียคนเช่นนั้นแล้ว ประเทศชาติจะเจริญ

ใต้อย่างไร การที่เราจะเพิ่มพลเมืองนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า จะเอาปริมาณ
อย่างเกี้ยวไม่พอ เราจะต้องเอาคุณภาพด้วย ในการที่ผู้เสนอ เสนอ
เรื่องเช่นนั้นขึ้นมา ข้าพเจ้าเห็นว่าเห็นเป็นเอกลักษณ์ของประเทศสยามแล้ว ใน
การที่เราจะต้องรับหลักการเช่นนั้น ข้าพเจ้าว่าต่อไปประเทศชาติจะต้อง
อาศัยผู้ ทตามมาข้างหลังซึ่งจะเป็นผู้ ที่มี ร่างกายแข็งแรง ถ้าพึงเห็น ๗
ก็ยังไม่เข้าที่ เราลองนึกดูเถิดว่า บ้านเมืองที่ รุ่งเรือง อย่างน้อย จะต้อง
อาศัยขี้จี่ ๓ หรือ ๔ ประการ เป็น ต้นว่า ประเทศนั้น มีการ ศึกษา
ประเทศนั้นมีการประกอบอาชีพอย่างดี ประเทศนั้น มี กำลัง ทหาร และ
กำลังตำรวจมั่นคง แข็งแรงพอ ที่จะต้านศัตรูได้ ใน ๓ ประการ นี้
ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านทั้งหลายผู้ มีเกียรติที่อยู่ในที่นี้ คงจะไม่ปฏิเสธอย่าง
แน่ๆ และเมื่อเราต้องการขี้จี่ ทั้ง ๓ อย่างนี้ ท่านจะหามาได้จากไหน
ท่านก็ต้องหามาได้จากคนที่แข็งแรง ถ้าหากว่าคนที่ไม่ แข็งแรงแล้วจะ
ไปศึกษาเล่าเรียนก็ไม่ไค้ก็ จะไปประกอบอาชีพทำนาทำไร่ และค้าขาย
ก็ยิ่งทำไม่ได้ใหญ่ เช่นอย่างว่าเป็นวิธโรคโศกโรคใดแค้กๆ เช่นนี้ คน ก็จะไม่
ช้อของ หรือท่าน ๓ วันก็ ๔ วันร้าย ท่านจะไปเรียนหนังสือ ไปศึกษา
เล่าเรียนสิ่งที่เข่นประโยชน์แก่ชาติ ท่านก็ทำไม่ได้ เต็มเม็ด เต็มหน่วย
เพราะว่าความผ่องใส ความมีสติปัญญาเฉียบแหลมของคนเวลานั้น ไม่
ใช่จะอยู่ในบุคคลทั่วๆ ไป จำเป็นจะต้อง มีอยู่ในบุคคล เป็น ชะนิค ๗
ไป คือหมายความว่า ผู้ ที่มีร่างกายแข็งแรงก็ย่อม จะมีความคิด สติ

ปัญญาอ่อนใส ออกทนต่อการที่จะทรากคร่ากิจการงานต่างๆ ได้ ก็ ถึง
 ภาษิตในภาษาต่างประเทศ มีว่า เม็นซ์ ซานาอินคอร์ปอเรซาโน (Mens
 Sans in Corpore Sano) แปลว่าความคึกคักขี้ปัญญาอันเฉียบแหลมนั้นย่อม
 มีอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง ด้วยเหตุนี้แหละ ท่านที่เขินทหาร ก็คือ ท่านที่
 แข็งแรงอยู่ทุกวันนี้ หรือท่านที่ ต้องการยวชนที่แข็งแรง ถ้าหากว่าท่าน
 ใค่พินิจ ที่ไม่คิด แล้ว ท่าน จะได้ คนที่ ไม่แข็งแรง หรือ แม้ ว่า เรา
 การตรวจทหารเวลาคัดเลือกรับเอาแต่คนที่แข็งแรงก็จริง แต่ ว่า ในการ
 ตรวจทหารครั้งหนึ่ง ๆ เมื่อได้มีการฝึกหัด การกระโดด การออกนบน
 นิตหน่อยแล้ว ทหาร เหล่า นั้น บางทีก็ยังต้อง เป็นโรคติดต่อ อย่าง
 ร้ายแรง เช่นอย่างโรคปอดขวมหรือนิวโมเนียเป็นหลายคนก็เคยใน
 หนึ่ง ๆ นี้แสดงให้เห็นว่า กำลังแข็งแรงเป็นของจำเป็นเหลือเกินสำหรับ
 ประเทศชาติ ข้าพเจ้าอธิบายในเล่มของแพทย์ ซึ่ง สมาชิก คัด
 ค้าน กล้าย ๆ ก็ชื่อว่าข้าพเจ้าหัดหัดหัดขารบรองไปนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้
 หัดหัดหัดเลย ข้าพเจ้า รบรองไป อย่างที่ เรียกว่า มี คุณประโยชน์
 แก่ชาติ อย่าง แท้ จริง ใน การ ที่ ท่าน บอก ว่า เป็น การ ยากในการ
 ที่จะออกกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าไม่อยากจะ เพราะข้าพเจ้าไม่ใช่นักนิติ
 ศาสตร์ แก่อย่างไรก็สำหรับในต่างประเทศข้าพเจ้าก็เห็นว่า มีการทำ
 กล้าย ๆ เช่นนเหมือนกัน เราควรจะเห็นใจผู้เสนอที่ไม่ใช่แพทย์ ที่จะมา
 ร่างพระราชบัญญัติ ท่านเองจะให้ ค้องใจ หรือ เป็นที่พอใจของ สมาชิก
 ทั้งหลายนั้น ย่อมเป็นของที่ทำไม่ได้ ย่อมเป็นของที่เป็นไปไม่ได้ ถ้า

หากว่าเป็นไปได้ แล้วเราก็คงไม่ต้องมีกรรมวิธีการไปตรวจกฎหมายอีก
 ครั้งหนึ่ง หรือไม่จำเป็นจะต้องมีกรรมวิธีการวิสามัญ โดยเหตุนี้หลัก
 การนี้ เมื่อ รัชชองไปแล้ว เราก็มองที่จะทำให้ได้ตามที่ หลักในต่าง
 ประเทศนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบมา คือข้าพเจ้าไม่ได้ไปเรียน เขาคง
 ไม่บังคับถึงโรคติดต่ออย่างร้ายทุก ๆ ชนิด เพราะว่ามีความช่วยกันมากมาย
 เหลือเกิน สมมติว่าคนที่กำลังเป็นโรคปอดบวมหรือคนที่เข็นรถหวัดก็ไป
 แต่งงานกันไม่ได้แน่ ๆ เขาเอาโรคที่ติดคือ แต่ไม่ถึงกับให้คนเห็นเท่า
 นั้น เช่นอย่างเป็นกามโรคชนิดแผลหรือหนองในหรือเป็นโรคเรื้อนหรือ
 เป็นวัณโรค ซึ่งคนภายนอกไม่อาจที่จะทราบได้ แต่ว่าคน ๆ นั้นถึงแม้
 ว่าจะเป็นโรคชนิดนั้นแล้วก็สามารถจะไปแต่งงานได้ อยู่ เขาหมายความว่า
 สาเหตุเพราะที่โรคที่ไม่อยู่ในระยะลุกลาม ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเช่นนั้น แต่ข้าพ
 เจ้าก็รัชชองไม่ได้ นอกจากนี้ในต่างประเทศที่ข้าพเจ้าได้ทราบมา นอก
 จากโรคติดต่อแล้ว เช่นเยอรมันมีการเกี่ยวกับกรรมวิธีอย่างหนึ่ง
 เหมือนกัน คือผู้ที่จะสมรสกันถ้าหากว่าเป็นโรคอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว
 จำจะต้องคอยเสียก่อนถึงจะทำการสมรสได้ แต่ว่าการตอนในทณ ขอ
 ประทานโทษ ไม่ใช่เป็นการติดต่อด้วยวิธีอย่างนั้น ซึ่งการติดต่อด้วยวิธีนั้นเขา
 มักจะทำแก่ผู้ที่มีสันดานไปชมขันฆ่าเขาหรือชอบชมขันเต็ก เขาคิด
 เลย แต่ว่าการตอนในทณในทางวิทยาศาสตร์นั้น เป็นแต่เพียงการตัด
 ชนิดหนึ่งซึ่งไม่ปล่อยให้มีการผสมพันธุ์ ได้เท่านั้นเอง โรคที่ เรา
 จะต้องทำการตอนอย่างนี้ในเยอรมันนั้นเกี่ยวกับโรคจิตที่ทราบ โรคบ้า

เกล้ง โรคข้าก็เกิด โรคข้าหุ้มมาแต่กำเนิด พวก อัมพาตครึ่งซีก
 อัมพาตครึ่งท่อนมาแต่กำเนิด หุนหวก คายออกมาแต่กำเนิด เป็นต้น
 ในโรคเหล่านี้ไม่ห้าม สมนรสเสีย ที่เคี้ยว เพราะว่า ถ้าหากว่าได้ มีการ
 ตอนตามวิธีแพทย์แล้ว ก็ให้สมนรสได้ เพราะว่าสียพันธ์ุไม่ได้ สำหรับ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากว่าจะออกตามทำนองนี้ ก็รู้สึกว่าจะ
 ลำบากเหมือนกัน แต่ถ้าเราวิจัยหลักการแล้ว เราออกเสียอีกทำนอง
 หนึ่ง คือหมายความว่าเรามีพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นมา เรียกว่าพระ
 ราชบัญญัติการสมนรส ก็เห็นว่าจะเหมาะเจาะดี คือว่าในพระราชบัญญัติ
 นั้น เราจะกล่าวถึงโรคติดต่ออย่างชนิดซึ่งจะทำการสมนรสไม่ได้และโรค
 บางชนิดจะทำอันตรายก็ค่อนข้างก่อน แล้วจึง จะ สมนรสได้ ในข้อ
 ข้ำพเจ้าเห็นว่าจะเป็นผลดีแก่ประเทศสยามอย่างยิ่ง ในบางประเทศที่เขา
 สมนรม เขาได้ กระทำการเช่นนั้น เพื่อให้พลเมืองของเขาแข็งแรง เขาก็
 เจริญจนอาจจะทำทลายประเทศอื่น ๆ ได้ สำหรับประเทศสยามเราเวลานี้
 ถ้าหากว่าจะทำทั้งสองอย่าง คือทำทั้ง เพาะปริมาณ และคุณภาพ ก็ด้วย
 ข้ำพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้แหละข้ำพเจ้าจึงได้
 สนับสนุนหลักการโดยเช่นนี้รับรองไปด้วยคนหนึ่ง

๑๓.๑๕ น.

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ (ธนบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติที่ท่าน
 ผู้เสนอได้เสนอขึ้นมาทางหลักการแล้วก็นับว่าดีมาก น่าจะสนับสนุน

แต่ว่ามีบางอย่างที่ข้าพเจ้ายังหาสนับสนุนได้ ไม่ เพราะว่าในข้างอย่าง
 เท่าที่ท่านผู้เสนอไว้ข้างนั้น จุดประสงค์ของท่านก็ขอว่าเพื่อยของ
 กันในการพัฒนากรรม ในการที่จะก่อให้เกิดพัฒนากรรมสำหรับยวชน
 ต่อไป อันนี้ไม่ได้ผลสมความมุ่งหมาย โดยเหตุใด ก็เพราะว่าร่าง
 พระราชบัญญัติที่ท่านเสนอขึ้นมาบางข้อซึ่งข้าพเจ้าอยากจะอธิบาย
 ในทันที ในข้อที่ท่านผู้เสนอว่าจะเป็นการเพิ่มผลเมืองนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ตรงกันข้าม ความจริงแทนที่จะเพิ่มผลเมืองชนกลบจะลดลง ด้วยเหตุ
 ใด ก็เพราะว่าท่านผู้เสนอได้กล่าวแล้วว่าแพทย์ได้ตรวจรับรองแล้วว่า
 มีจำนวนผู้ที่เป็นโรคชเรณิกรายแรงถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเป็นโรค ๘๐
 เปอร์เซ็นต์แล้วกฎหมายฉบับนี้ห้ามมิให้แต่งงาน เพราะฉะนั้นใน ๘๐
 เปอร์เซ็นต์ที่ห้ามมิให้แต่งงานนั้น ในที่สุดจะเป็นอย่างไร อันนั้นก็
 เกิดขึ้นไม่ได้แน่นอน เมื่อเกิดขึ้นไม่ได้แล้ว ความมุ่งหมายในการที่จะ
 เพิ่มประชาชนผลเมืองในสยามให้มากขึ้น ก็ตรงกันข้ามไป นัยความ
 ประสงค์อย่างยิ่งที่เกี่ยว

อีกข้อหนึ่ง คือข้อที่ว่าเมื่อเป็นโรค ผู้ที่เป็นโรคแล้วจะไปแต่งงาน
 ไม่ได้ จริงอยู่ในขณะก่อนแต่งงาน ผู้นั้นอาจ จะไม่เป็นโรคภัยอะไร
 เลย แต่ว่าตามธรรมชาติผู้ชายโดยมาก เมื่อแต่งงานแล้วมักจะไป
 ชุกชม การชุกชมเหล่านี้จะเพาะโรคต่าง ๆ มาให้ คู่สมรสของตนก็ได้
 เมื่อเช่นนั้นแล้วโรคเหล่านี้ก็จะมาก่อภัยพิบัติของตน คือเด็ก ๆ ที่
 เกิดมาภายหลังก็ได้ เพราะการคุมครองไม่มี ในที่สุด กฎหมายที่ร่างนี้

ก็ไม่มี ประโยชน์อะไรเลย คือว่าคุมอะไรไม่ได้เลย กว้างเหว่นแหละ
ข้าพเจ้าเห็นว่าตามร่างนี้ถ้าหากว่าได้มองไปทุก ๆ แง่แล้ว ประโยชน์ที่
จะได้ น้อยเหลือเกิน ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย

อีกข้อหนึ่ง ขอเรียนในที่ประชุมนี้ว่า เมื่อ ๔ ปีมาแล้ว ทลวง
วรรณคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนครคนก่อน ได้พูดถึงกฎหมายฉบับ
นี้ ได้ โต้เถียงในที่ประชุม ในที่สุดที่ประชุมก็ไม่อนุมัติ ถ้าหากว่าท่าน
ผู้เสนอไม่อภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าก็จะขอให้ลงมติ

ประธานสภาฯ : ใครจะสนับสนุน

นายประเสริฐ ชาติสวัสดิ์ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้า
ขอเบ็ดอภิปราย เขาเสนอให้ลงมติแล้ว

ประธานสภาฯ : อภิปรายได้

๑๗.๑๘ น.

นายประเสริฐ ชาติสวัสดิ์ (พระนครศรีอยุธยา) : ร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ เท่าที่ข้าพเจ้าได้ รับรองมานั้นก็เพราะเหตุว่าเป็นพระ
ราชบัญญัติ ฉบับที่ที่สภาได้ ผ่านเข้ามาแล้ว เพราะเหตุใด ถึงแม้
วิญญูชนที่บัญญัติธรรมเองก็ได้ รับรองแล้วว่า เป็นพระราชบัญญัติ ฉบับที่ที่
แต่ยังไม่ถึงเวลาเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเวลานี้ถึงแล้ว ถึงเวลาที่เรา
ควรจะทำได้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า ถึงเวลาที่ควรจะทำ ข้าพเจ้า ก็จะได้
อภิปรายหรืออธิบายแก่ข้อขัดข้องของสมาชิกและรัฐบาลต่อไป ในเรื่องข้อ

ปลัดข้อยในพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าเคยได้ยินอยู่เสมอว่า พวกสมาชิกได้เอาข้อปลัดข้อยมาอภิปราย แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ สักแปลกใจมากเท่าที่
 ได้มาเห็นรัฐบาลได้เอาข้อปลัดข้อยในพระราชบัญญัติฉบับนั้นมาอภิปราย
 เช่นเดียวกัน ในเรื่องที่ถูกกฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับได้หรือไม่ และ
 ในเรื่องโรคคิตก่อ เราอาจจะขอให้ตั้งชนิดของโรคคิตก่อและจะบัญญัติให้
 บังคับ ก็ยอมทำได้ ส่วนที่ว่าไม่จำเป็นจะต้องเพิ่ม เพราะเหตุว่าการ
 การสมรสเป็นสัญญาซึ่งถ้าทำแล้วไม่ขัดต่อศีลธรรมก็ใช้ได้ ถ้าหากว่า
 รัฐบาล จะคุ้มครอง ประชาชนพลเมือง เราจำเป็นที่จะต้องพิจารณาว่า
 เรื่องนี้เป็นเรื่องของชาติ เราจำเป็นอยู่เองที่จะต้องมองประโยชน์ของชาติ
 เป็นใหญ่ ไม่ใช่ของประชาชน แต่ส่วนปลัดข้อยจำเป็นอยู่เองที่เราจะ
 ต้องเห็นประโยชน์ของชาติ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้ประโยชน์
 แก่ชาติแล้ว เราก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องกระทำโดยยอมเสียสละความ
 ลำบากของประชาชนแต่บางคน ในการที่จะบังคับบุคคลเข้าทำงานก็ดี ใน
 การที่จะเกณฑ์บุคคลเข้ารับราชการทหารก็ดี ทางรัฐบาลได้เอาความ
 สมบูรณ์ของร่างกายเป็นใหญ่ แม้ในการที่จะส่งนักเรียนหรือข้าราชการ
 การไปทำงานต่างประเทศ ทางรัฐบาลก็จำเป็นจะต้องตั้งหมอนเพื่อตรวจ
 ความสมบูรณ์ของร่างกาย เพราะเหตุว่าคนที่ร่างกายสมบูรณ์ก็ย่อมมี
 มั่นสมองคิ นเช่นเงาตามตัวซึ่งได้มีสมาชิกผู้หนึ่งอภิปรายแล้ว การที่
 ปลัดข้อยให้คนทพพลภาพเกิดขึ้นมาโดยที่เขาไม่สามารถจะช่วยเหลือชาติ
 ของเขาเป็นต้น ในระหว่างเวลาสงครามก็ดี บุคคลที่ทพพลภาพหรืออ่อน

แอจะเข้าช่วยในกองทัพ จะสมัครเข้าเป็นทหารก็ทำไม่ได้เช่นนั้น ข้าพ-
 เจ้าเห็นว่าถ้าเขาไม่เกิดขึ้นมาจะก็เสียดว่า ในเรื่องความพอใจในท่ทำน
 รัฐมนตรียุคศิธรรมยกว่า แม้แต่การจดทะเบียนสมรสซึ่งเป็นของสำ-
 คัญ เขาก็ยังไม่ค่อยกระทำกัน ซ่อน ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าเป็นจริงเช่นนั้น
 รัฐบาลควรระยกเลิกกฎหมายฉบับนี้เสียดีกว่าที่จะปล่อยให้ มีไว้ เพราะ
 เหตุว่าการที่ปล่อยให้ เป็นไปโดยที่รัฐบาลก็รู้ยว่าไม่มีประโยชน์ นั้นเป็น
 ของที่ไม่ควรกระทำ และที่ท่านรัฐมนตรีกล่าววว่า เรื่องการที่จะพ้อง
 หย่ากันด้วยโรคจิตก่อนนั้นไม่มีในโรงศาล ข้าพเจ้าเห็นว่า น้แหละ เป็น
 ความผิดของกฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติให้ไว้ เมื่อเขาได้ทำการสมรสกัน
 แล้ว ความรักความผูกพันในครอบครัวก็ไม่สามารถที่จะทำให้ เขาอ้าง
 เอาเหตุเหล่านี้ขึ้นมาพ้องหย่ากันได้ ส่วนในเรื่องที่แพทย์ ยังไม่ได้อยู่ใน
 ได้ มีสมาชิกผู้ หนึ่งซึ่งตามแม่ วาจะไม่เป็นแพทย์ ก็ได้ ตามแพทย์ มาและ
 อ้างเหตุผลว่าเป็นความลำบากหลายประการนั้น แพทย์ ในทางจังหวัด
 ก็มีประจำอยู่ทุก ๆ จังหวัด กฎหมายไม่ได้บังคับว่าจำเป็นต้องไปทา
 ใบรับรองของแพทย์มาภายใน ๒๔ ชั่วโมง ถ้าผู้ปกครองหรือคู่สมรส
 ต้องการใบตรวจของแพทย์ กฎหมายไม่ได้บอกว่าจะเอาภายใน ๒๔ ชั่วโมง
 เพราะฉะนั้นคู่สมรสหรือคู่หมั้นเมื่อรู้ตัวว่าเราจำเป็นต้องแสดงเมื่อถึง
 เวลาที่ย่อมจะหามาได้แล้ว ภายในเวลาสมควร ไม่ใช่จะมาขอให้ มีใบ
 ตรวจของแพทย์ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง ส่วนข้อคัดค้านของสมาชิกอื่น
 นั้นข้าพเจ้ามองเห็นว่าไม่มีข้อสำคัญอะไรเลย เพราะเหตุว่าเมื่อเราแปร

ญัตติให้กฎหมายละขยับเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับได้แล้ว ข้อที่ว่าชดเชย
 หลักวิชากฎหมายก็ย่อมตกไป ส่วนที่สมาชิกอีกคนหนึ่งอภิปรายว่า ถ้า
 ให้ลดจำนวนพลเมืองลงนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นความคิดที่ไม่ดีจะถูกลบ
 เหตุผลอันหนึ่ง เพราะเหตุว่าเมื่อเราว่าคนที่จะช่วยทุพพลภาพไม่มี
 ประโยชน์แก่ชาติมากนัก เราจะไม่จำเป็นจะต้องได้บุคคลพวกนั้นมา
 ว่าเป็นโรคทางโรคระบาดถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ถ้าใช้กฎหมายละขยับ
 นั้นพวกใน ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นจะไม่มีโอกาสได้ทำการสมรส ก็เป็นความ
 คิดที่ไม่ถูกลบเหตุผล เช่นเดียวกัน เมื่อเขาทราบว่าโรคชะนิกนั้นจะไม่
 ให้เขาสมรสถึงถูกเพิกถอนการสมรสได้ เขาก็พยายามรักษา หรือ
 ไม่พยายามหาโรคชะนิกนั้นมาใส่ตัว ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ข้าพเจ้าหวังว่า
 สภาฯ ซึ่งมองเห็นความหวังของชาติเป็นใหญ่คงจะรีบพิจารณาด้วยดี

๑๗.๒๕ น.

นายเบื่อน พานิชวิทย์ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าไม่
 อยากจะคัดค้านในเรื่องนี้เลย แต่ที่วาระสุดท้ายถ้าจะไม่คัดค้านแล้ว ถ้า
 หากว่าพระราชบัญญัติละขยับผ่านสภาฯ ไป จะกลายเป็นว่าข้าพเจ้าซึ่ง
 เป็นสมาชิกคนหนึ่งไม่มีความรักชาติ เพราะเหตุ จะทำให้ ประชาชน
 เกือกรัน กันเป็น อันมาก เพราะฉะนั้น จึงขอ ประธานอภัย ก็จะต้อง
 คัดค้านในเรื่องนี้สักเล็กน้อย ท่านผู้เสนอและท่านผู้สนับสนุนได้ อ่าง

เหตุผลในการที่จะให้ สภา ฯ นรัยหลักการนั้นเป็นอันมาก ข้าพเจ้าได้
 เพียรฟัง ด้วยความ พยายาม และด้วย ความตั้งใจ ก็มิเหตุผลที่น่าฟัง
 อย่างมาก เหมือนกัน แต่ว่าได้ มีความ จำเป็น ที่ข้าพเจ้าได้ พิจารณา
 แล้วเห็นว่า เหตุผลที่มากนั้น ข้าพเจ้า ยังมี เหตุผล ที่สำคัญ มาก
 กว่า และไม่เลื่อมใสในเหตุผลนั้นเพียงพอ เพราะฉะนั้นจึงไม่สมควร
 ที่จะมีความคิด เห็น สอดคล้อง ด้วย ปัญหา สำคัญ ใน ร่องที่คู่สมรส
 เกิด ขลุ่กขลุ่ก กัน ใน การที่จะ แต่งงาน และ จำ เป็น ที่จะ ต้อง ขอใบรับ
 ร่อง ของ แพทย์ ถึง ความ ประสงค์ ของ ผู้เสนอใน ร่าง พระราช บัญญัติ
 ระเบียบนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ปัญหาสำคัญที่สุดอยู่ที่คู่สมรสและผู้ปกครอง
 นั้นมากกว่า ส่วนอื่น ๆ ก็ตกไปหมด คือว่าเขาได้ตกลงปลงใจกัน
 อย่างดีที่สุดแล้วที่จะให้หญิงหรือชายคนนั้นได้แต่งงานกัน ปัญหาอื่น ๆ
 มันก็ตกไปหมด คือว่าเขาได้ พิจารณาแล้ว ได้ สบายสวนแล้ว คนเรา
 ไม่ใช่เห็นกันแปดสิบ เคียวเท่านั้น แล้วกรักกัน แล้วจะยอมให้หญิงหรือ
 ชายลูกหลานของเราแต่งงานกัน จะต้องเห็นหัวนอนปลายตีนกันอย่างดี
 จะต้องมีความรู้ ความประพฤติกหรือ มีหลักฐานให้ เห็น ถ้าไม่คนที่เข
 นึกเที่ยวผู้หญิงผู้ปกครองจะไม่รู้ ก็เคียวหรือ ท่านผู้เสนออ้าง คุเหมือน
 เรื่องกามโรคเป็นใหญ่ สำคัญที่เคียว ข้าพเจ้าคิดว่าโรคกามโรค
 ข้าพเจ้า รุ สักว่า มีรานเวชชคณิต มยารักษารองนักที่สท อุตเยของ
 ศาลาเฉลิมกรุง มยารักษาที่สท ถ้าปัญหาเรื่องนี้แล้ว ไม่ใช่ปัญหา
 สำคัญเลย ถ้าปัญหาเรื่องโรคนี้แล้ว ข้าพเจ้าขออย่าให้ ผู้เสนอได้

อธิปวายเลยดีกว่า ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่า เมื่อคัสมรตและผู้ปกครอง
 ฝ่ายหญิงฝ่ายชายเข้าใจกันอย่างดีที่สุดแล้ว เขาก็แต่งงานกัน ความ
 จริงก็เกิดแล้ว ไม่มีใครอื่น ๆ ที่จะอุปโลกให้ลูกหลาน ของตนแต่งงาน
 นั้นเป็นหลักสำคัญที่สุดแล้ว ขอให้ผู้เสนอนึกคิดว่า ปัญหาของประเทศชาติ
 อยู่ที่ประชาชนพลเมืองของเรายากจนเพียงไร ราษฎรอกข้าวออกปลากัน
 เท่าไร ปัญหาที่เราจะไปขอใบรับรองของแพทย์ จะต้องจ่ายทรัพย์สินไม่
 ใช่ว่าจำนวนน้อย ๆ แล้วจะเอาทรัพย์สินที่ไหนมาจ่าย เพียงแต่ช่วย ๓ บาท
 ๕ บาทเท่านั้นยังไม่จ่ายไม่ได้ ใบรับรองของ แพทย์อย่างต่ำกว่า ๑๐ บาท
 ก็ไม่ได้ จริงอยู่ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น บ้างที่แพทย์จะไม่ชอบ ความสำคัญ
 ของประชาชนมากกว่า นอกจากนั้นขอให้ท่านพิจารณาถึงการคมนาคม
 ของชาติเราเวลานี้ การคมนาคมของเราไม่สะดวกเลยในการที่จะเดิน
 ทาง ขอให้ท่านนึกดู อย่างขบวนแม่ฮ่องสอนจะต้องเดินทางมาเชียงใหม่
 และจะต้องเดินทางมาเท่าไร และจะต้องสละอาชีพเท่าไร ถ้าหากว่า
 การคมนาคมของประเทศชาติเราสะดวกดี ในการที่จะไปหาแพทย์ไป
 ขอใบรับรองได้ทันทีแล้ว ก็น่าคิด แต่ทว่าเวลานี้เราอย่าว่าแต่ว่าใน
 การเดินทางเลย เพราะฉะนั้นในการที่จะไปขอใบรับรองจากแพทย์เป็น
 การทำลายอาชีพ เป็นการทำลายความสุขของประชาชน เป็นอันมาก
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นในการที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉะนั้นเข้ามานอกจากนั้นท่านผู้เสนอยุบายมาที่จะกล่าวว่า ถ้าหากว่าร่าง
 พระราชบัญญัติสนธิสัญญา ๖ รัชชกาลการไปแล้ว จะเป็นประโยชน์แก่ประ-

เกษชาติในการที่จะมีพลเมืองที่แข็งแรง ในการเป็นทหารที่แก่กล้า
 สามารถ ถ้าคนที่ไม่มีโรคภัยแล้ว ก็แปลว่าแข็งแรง จะเป็นทหาร,
 จะเป็นกรรมกร, กสิกร, อื่นๆ วิเศษทั้งนั้น, แต่ว่าการเสนาธำ
 พระราชบัญญัตินั้น ชนมานั้น ข้าพเจ้า คิดว่า ไม่ทำให้ประเทศ ชาติมี
 พลเมืองที่แข็งแรงได้เลย ความสำคัญ สมมติว่าผู้สมรสนั้นมีโรคภัย
 เรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว แต่งงานแล้ว เมื่อเขาอยู่กันด้วยกัน ทันทีก
 โรคติดต่อกันอย่างร้ายแรงขึ้น เราจะไปโทษ ว่ากฎหมาย ที่มีอยู่แล้วใน
 เวลานั้นไม่ดี เราเสนาธำพระราชบัญญัติฉบับนั้นเข้ามาก็ เพราะว่าเข
 ภายหลัง ทันทีกอย่างไร ฉะเพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ถ้า
 หากว่าประกาศเป็นกฎหมายแล้ว ไม่มีประโยชน์ในการบังคับเลย น
 เป็นอีกประการหนึ่ง มีสมาชิกคนหนึ่งอภิปรายว่าเกี่ยวกับประเพณีทาง
 วิทยาลัยได้อภิปรายมาแล้วว่า ประเพณีในการที่จะสมรสเราก็กระทำการ
 สมรสไป แต่นั่น ไม่ได้เกี่ยวกับ ประเพณี อะไรกัน ก็ว่าในทาง วิทยาลัย
 อภิปรายประเพณีในการสมรสนั้นก็เพื่อพิจารณาทุกๆอย่างทุกๆทาง
 ว่าเขาสมควรกันแล้วหรือไม่ ถ้าเขาดีแล้วจะได้ มีการหมั้นมีการวิวาห์
 กันตามประเพณี คือว่าเป็นสิ่งที่เรียบร้อยอยู่แล้ว ไม่ต้องออกกฎหมาย
 ฉบับนี้ ก็เรียบร้อย สมบูรณ์ อยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าไม่ได้ ออกกฎหมาย
 ฉบับนี้ประเพณีเขานอนกันไม่ได้ เป็นการส่งเสริมอยู่แล้ว กระทำ
 อยู่แล้ว ไม่เป็น การชักชวน อะไรเลย ในการออก กฎหมายฉบับนี้
 ไม่จำเป็นเพื่อประเพณี ของเรามากที่สุด คือว่า การสอยสว่นหาความ
 ต่างๆ เช่นนี้ที่อยู่แล้ว ก็ในโรงศาล ทางวิทยาลัยแดงแล้วว่า ไม่

ปรากฏเรื่องเช่นนั้นเลย แต่สมาชิกโตค่าน่า เพราะเหตุว่าไค้มความ
รักครอบครัวอยู่จึงไม่กล้า ที่จะร้องฟ้องยังโรงศาลเช่นนั้นก็ยอมแสดงชัค
อยู่ในตัวแล้วว่า ต่างว่าคัมรสันเกิด เป็นโรค ตึกค้ออย่าง ร้ายแรง
ความจำเป็นในการที่จะไปร้องฟ้องก็ไม่มีเลย เพราะเหตุว่าเขาเข้าใจ
กันดีกว่า เป็นแล้วก็เข้าใจกันดีกว่าจะไปรักษาไค้แปลว่าไม่ออกกฎหมาย
นั้นก็ไม่ต้องทำอะไร เมื่อเขาเห็น สกตาคำ ๆ ก็รักษา กันไป
เหตุใดจะต้องออกกฎหมายมาด้วยหรือจะต้องเร่งให้ไปฟ้องร้องยังศาล
ให้เสียค่าธรรมเนียมหรือ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีคดีฟ้องร้อง นั่นก็แสดง
ให้เห็นแล้วว่าเขาปรองคองในครอบครัวเป็นอย่างดี นอกจากนั้นในเรื่อง
เวลาที่สมาชิกอภิปรายอยู่ว่าเกี่ยวกับเวลาก่อน ๒๔ ชั่วโมง ระยะเวลา
นั้นกว่าจะเดินทาง ข้าพเจ้าก็ไค้อภิปรายแล้วว่า การเดินทางของเรา
ไม่สะดวกในการ ที่จะเดินทางมากี่ยอมชัคช้องนี้ จะเป็นการเกิดคร้อนแก่
ราษฎร โดยเหตุผลที่ข้าพเจ้าไค้อภิปรายมานั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าสภา
นั้นยังไม่สมควรที่จะรับหลักการพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาที่เดียว
แต่ว่าอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่เหมือนกันว่าเท่าที่ข้าพเจ้าพบเห็น
เท่าที่ข้าพเจ้าไม่เห็นกับประชาชนพลเมืองหรือชาติก็หาไม่ พบเห็น
ก็เห็นแก่ประเทศชาติ ที่ค่านนค่านเพื่อประชาชน เพราะว่าถ้าออก
กฎหมายฉบับนี้ไปแล้วเขาก็ จะต้องเกิดคร้อนจะต้อง มาค้าผู้แทนราษฎร
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าพบเห็น ก็เพื่อทำหน้าที่ของผู้แทนราษฎร

ประธานสภาฯ: พักชั่วคราว

พักประชุมเวลา ๑๗.๓๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา.

นายสวิช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่): ตามที่ข้าพเจ้าได้ฟัง
ข้ออภิปราย ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่ง ฯ
ซึ่งข้าพเจ้าได้เสนอต่อสภาฯ นี้ โดยละเอียดอย่างยิ่งในเมื่อข้าพเจ้าได้ยื่น
ข้อแถลงการณ์ของท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เขตต์ ๒ ด้วยเหตุ
นี้ข้าพเจ้าจึงขอขอยกในการที่จะคัดค้าน ถ้อยคำของท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมและท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร จังหวัดอยุธยาไว้พลาง
ก่อน ข้าพเจ้าจะขอเริ่มต้นแก้ไขข้อบกพร่องของท่านผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงใหม่ เขตต์ ๒ ผู้มีเกียรติคุณ

ตามที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เขตต์ ๒ ได้แถลงข้อคัด
ค้านร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าละเอียดอย่างรุนแรง ซึ่งข้าพเจ้าตกใจ
แทบอยากจะถลันบ้าน ทำไมจึงเช่นเช่นนั้น ก็เพราะข้าพเจ้าไม่เคยนึกไม่
เคยฝันว่าท่านผู้แทนราษฎรผู้ นั้นจะมีข้อคัดค้านโดยมีหลักใหญ่ ๆ ถึง ๓
ทาง หลักใหญ่ ๆ ที่กล่าวนี้ ถ้าฟังดูเผิน ๆ แล้วก็เป็นข้อจริงใจให้ท่าน
สมาชิกหลงเชื่อได้ ทำไมจึงจริงใจให้ท่านสมาชิกหลงเชื่อได้ ข้าพเจ้า
จะขแรงเป็นลำดับไป

ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เขตต์ ๒ นั้น ได้พูด
ถึงความยุ่งยากในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจ
เสียเหลือเกินว่า ท่านผู้แทนนั้นไปเอาอะไรมากล่าวว่าเป็นการยุ่งยาก
กฎหมายอันใดบ้างที่ออกไปแล้วจะเป็นความสบาย คือหมายความว่าไม่

ก่อให้เกิดการยุ่งยากหรือตึงเครียดภาพของประชาชนลงเสียบ้าง กฎหมาย
อันใดเล่าที่เขินเช่นนั้น ก็เมื่อไม่มีกฎหมายอันใดที่จะก่อให้เกิดความ
สบายใจได้แล้ว หลีกก่อนนั้นก็ไม่ใช่สวรรค์เสียเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร
ที่จะรียบพงหรือรียบพิจารณา

และหลักที่ ๒ ที่ว่าชกคือหลักวิชาแพทยนั้น ทำไมตัวของท่านผู้
แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่เขตที่ ๒ นั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เคยได้ยินว่าไป
เรียนวิชาแพทยมาจากไหน และถ้าหากจะถือว่าชกคือหลักวิชาแพทย
นั้น บางทีอาจจะไปเที่ยวแอบถามท่านชกคุณหลวงที่เป็นแพทยว่าชก
ทางไหนบ้าง และบางทีเขาไม่รับข้อเท็จจริงเขาก็ว่าชกอย่างนั้นอย่างนี้
แล้วท่านก็มาว่าเขินนั้นเขินนั้น นักเขาเอง เลยถือเอาเหตุผลมาบอกกว่าชก
คือหลักวิชาแพทยเขินนั้น เลยถือเอาเหตุผลเขินนั้นข้าพเจ้าก็สงสัย

และข้อที่ ๓ ที่ว่าชกคือหลักวิชานิติศาสตร์ นั้นตั้งแต่ข้าพเจ้าว่า
เรียนกฎหมายจนสอบได้มาก่อนท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่เขตที่
๒ ก็ยังไม่เห็นว่าจะชกที่ทรงไหน หลีกนิติศาสตร์ มีว่าสิ่งไรที่จะก่อให้เกิด
เกิดเป็นผลดีแก่ประชาชนพลเมือง สิ่งนั้นเราอาจนำมาบัญญัติไว้ เป็น
กฎหมาย ขอให้ท่านผู้มั่งเกียรติกองหลายสองระลึกคิดว่า เราได้รับเอาผล
จากกฎหมายมาจากไหน เรายังมาจากกรุงโรมซึ่งเจริญรุ่งเรืองมาแล้ว
หลายพันปี แต่เดิมไม่มีกฎหมายเขินนั้นเขินนั้น แต่กรุงโรมไต่มีวิชัย
ยศ สิ่งไรที่จะก่อให้เกิดความรุ่งเรืองแก่ประชาชนพลเมืองเขาก็บัญญัติ
ตามวิธีนั้น ในเมื่อข้าพเจ้าได้วางพระราชบัญญัติระเบียบยื่นเสนอมาเพื่อที่จะ

ให้ประเทศชาติได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ แต่ว่าท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่เขตต์ ๒ กลับมาบอกว่า ชักต้อหลักวิชานักศึกษาศาสตร์เช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นของที่น่าขบขันอยู่เหมือนกัน นี่เป็นหลักใหญ่ที่ข้าพเจ้าขอคัดค้าน

ทันทีที่อยู่ในข้อปลักย่อย ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ผู้นี้ได้พยายามมุ่งใจสมาธิให้หลงตาม เช่นจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะต้องเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่บ้าง มากรุงเทพฯ บ้าง เป็นการพดที่ไม่ตรงกับความจริง ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ก็ร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าทำไมท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ผู้นั้นอ่านไม่เข้าใจหรือ และในเรื่องนี้ก่อนการสมรสทำไมไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมงนั้น ก่อนการสมรสท่านจะไปเอาใบสทธิเป็นเวลาสักเท่าไร ๆ ท่านก็ยอมมีสิทธิที่จะทำได้ ถึงจะเกิน ๒๔ ชั่วโมงสักเท่าไรท่านก็ยอมจะทำได้ จะเป็นสักเดือนหนึ่งหรือสองเดือนก็ได้ ท่านว่าในชนบทไม่เคยมีโรค เช่นกามโรค วัณโรค โรคเรื้อนหรือโรคเรอรังอะไรเหล่านี้ คู่สมรสเขาก็ไม่ต้องการที่จะไปยังยากอะไรหรอก เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าเสนอมาต้องการแต่เพียงว่า ต้องการให้คู่สมรสผู้อยู่ใกล้ ชักกับความเจริญมีโอกาสด้วยกันตัวเองโดยสุจริตและออกทางหนังสือรัฐบาล จะได้มีหนทาง ป้องกันโรคติดต่อ เพื่อไม่ให้แพร่ออกไปหรือให้ลดลงได้ ถ้ามีฉะนั้นแล้วต่อไปอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ความเจริญของชาติจะต้องแพร่เข้าไปยังชนบท คืออำเภออะไรต่างๆ คือหมายความว่า การคมนาคมสะดวกแล้ว พวกที่หากินอะไรต่ออะไรเดินเล่อกี้

เอาโรคเหล่านี้ไปเผยแพร่เช่นนั้น กว่าจะดีจะสงบงากใหม่เสียแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าต้องการจะให้มีการระดมเข้ามาเสีย คือให้มีการกำรค
 กามโรคและโรคเรื้อรังเข้ามาเสีย

ท่านท่านผู้แทนเชียงใหม่ได้กล่าวเป็นการของกันไม่ให้คุ้มครองใ
 สโมสรกัน ข้อนี้ไม่เป็นความจริง ตามร่างของข้าพเจ้าบอกว่าให้ยั้ง
 ไว้ชั่วคราวเท่านั้นเอง เมื่อหายแล้ว เขาจะไปสมัครกันก็ครั้งกหนึ่งไม่
 มีการห้าม และเมื่อคุ้มครองเขาไม่รักษาสิทธิที่ไม่หวงแหนสิทธิของเขา
 แล้วก็ไม่มีการห้ามเหมือนกัน ทำไมข้าพเจ้าจึงได้ร่างกฎหมายมาเช่น
 นั้น ขอให้ท่านทั้งหลายระลึกว่า ถ้าเป็นโรคแล้วสมัครไม่ได้ ข้าพเจ้า
 มาคำนึงว่า เวลาประเทศสยามเวลานี้การแพทย์ของเรายังไม่เจริญ
 กว่าจะเป็นการเสียหายแก่ราษฎรของเรา นี้เรียกว่าเป็นการของกันไม่ให้
 ราษฎรเกิดโรคอื่น จึงได้ร่างมาเช่นนั้น

ตามที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ได้กล่าวคัดค้านในเรื่องนี้
 ซึ่งข้าพเจ้าได้แก้ไขไปข้างข้อแล้ว ก็พอจะสังเกตเห็นได้ว่าการที่ข้าพเจ้าร่าง
 พระราชบัญญัติคนชมนานนี้ ข้าพเจ้ามีเจตนาเช่นไร ข้าพเจ้าได้ร่างกฎ
 หมายฉบับนี้มานั้นข้าพเจ้าได้ทำเช่นไรในการพิจารณาทุกทางที่จะ
 ให้เกิดผลดีในการที่จะไม่ให้มีข้อขัดข้องในการปฏิบัติ สำหรับข้าพเจ้านั้น
 ไม่มีข้อเสียใจอะไรในการที่ พระราชบัญญัตินี้จะ ตกไปในเมื่อสภาฯ นี้จะ
 ไม่รับหลักการ ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจว่าข้าพเจ้าได้พยายามทุกทางแล้ว

ที่จะนำเอาความดีมาให้แก่ประเทศชาติตั้งแต่บัดนี้ไป สักแต่ว่า
 ความประสงค์ของข้าพเจ้าจะสำเร็จหรือไม่เท่านั้น นี่เป็นแต่ความภาค
 หมายของข้าพเจ้าเท่านั้น ในการที่สภาฯจะไม่รับหลักการ แค่นี้ก็
 ผลเสียที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่บัดนี้ไปแล้ว จะปริมาณไม่ถูก และที่ว่า
 ปริมาณไม่ถูกนั้นก็ว่า เราจะควบคุมกันอย่างไร ในเมื่อแพทย์ของเราที่ยัง
 ไม่เพียงพอ และในเมื่อคัสเมราก็ไม่มี กฎหมายอันไหนที่จะมาจำคุก
 เช่นนี้ และแม้จะแก้ไขกันอย่างไรก็ยังไม่หมดอุปสรรคไปได้ ประเทศ
 สยามเปรียบเสมือนเรือหลวงที่ถูกเพลิงกินเสียไตรมาส มันจะต้องเอา
 ฆนระวางใหม่ และเมื่อทำไม้ค้ำแล้วก็ต้องเอามาขนทำทังรูปโครงใหม่
 และที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเส้นทางที่เราจะรักษาเมื่อโรคยังไม่หนัก เมื่อโรคหนัก
 แล้วเราจะรักษาที่ตายไม่รักษาที่ตาย แล้วจะเป็นประโยชน์อะไร เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้พยายามเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรีมา ข้าพเจ้า
 ได้พยายามพูดทุกทางแล้ว ทั้งท่านรัฐมนตรีก็ ท่านสมาชิกสภาฯ
 ฝ่ายคัดค้านก็พยายามพูดท้าวความถึงร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอ
 เหยินต่อที่ประชุมว่า การร่างกฎหมายนั้นเป็นของง่ายหรือ แม้แต่รัฐ-
 บาลเองร่างกฎหมายมาสู่สภาฯ รัฐบาลมีเครื่องมือเต็มที ส่งให้กรมร่าง
 ไปร่างมา เมื่อกรมร่างฯ มาแล้วก็ส่งให้คณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี
 กรองอีกครั้งหนึ่ง เมื่อกรองกันแล้วก็ส่งมาสู่สภาฯ สภาฯ กรองกันแล้ว
 ก็ส่งให้กรรมาธิการไปพิจารณาให้มีการแปรญัตติกันได้ คุณธิการออกกฎ-

หมายนั้นง่ายใหม่ ก็เมื่อข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตัวคนเดียว
 ที่ปรึกษาก็ไม่มี แล้วก็จะให้ข้าพเจ้าร่างพระราชบัญญัติสมใจของสมาชิก
 สภาฯ ทุก ๆ ท่านนั้นเป็นการง่ายแล้วหรือ ด้วยเหตุนี้แหละ คงที่ข้าพ-
 เจ้าได้กล่าวมาแล้ว เมื่อมีข้อบกพร่องอันใด เช่นมีโรคอันใด เช่นโรค
 คุกค่อร้ายแรงที่ข้าพเจ้าร่างไว้เช่นนั้น ท่านจะวางกำหนดลงไปว่า กาม-
 โรค โรคเรื้อน คุกกระวาท ฯลฯ ท่านก็ย่อมจะทำให้ ไม่จำเป็นจะต้อง
 ไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุขว่ามี ใช้รากสาด โรคยอด
 ขวม อะไรต่ออะไรอีก นั่นเป็นโรคคุกค่อจริง แต่จะมาเข้าในเรื่องเรื้อรัง
 นี้ไม่ได้ นั่นเป็นข้อปลีกย่อยซึ่งอาจจะแก้กันได้ ในเมื่อจะเป็นประโยชน์แก่
 ประเทศชาติจริง แต่ในเมื่อท่านไม่เห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ก็แล้วไป

ท่านท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าวว่า การที่ผู้สม-
 ะสชาตมรสถักนั้นมานเป็นปกติที่เขาปฏิบัติกันมา เราหาควรเข้าไปแตะต้อง
 ไม่ ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ประเพณีนั้นเราควรจะทำตามทุก
 อย่างหรือ บางอย่างเราก็ควรที่จะแก้ เพราะเหตุว่าประเพณีนั้นบางสิ่งบาง
 อย่างเป็นการล้าสมัย เราจะเปลี่ยนประเพณีแก้ไขให้ดีขึ้น เราต้องการ
 ก่อให้สูงขึ้นหรือจะทำลายให้ทรุดลง ขอให้เรานึกถึงสุภาษิตลาตินที่ว่า
 ซาลูส ปอปปูลี สุปรีมา เลกซ์ (Salus Populi Suprema lex) สิ่ง
 ที่ขึ้นสาธารณประโยชน์ ย่อมเป็นกฎหมายอันสูงสุด ดังนั้นเราต้องการ
 ช่วยชาติทั้งชาติให้ไปสู่ความเจริญ การกระทำแม้แต่เพียงนึกเกี่ยวกับ

ละเล็กน้อย เช่นน้ำหยดลงมาเช่นนั้น ในทศวรรษกันเขาก็เป็นก้อนใหญ่
 ก็ไหนเล่าเราจึงจะไม่ทำสิ่งซึ่งเห็นสาธารณประโยชน์เช่นนั้น โดยที่สิ่ง
 ที่เรียกว่า เสรีภาพของประชาชนเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ทำไมเราจึงไม่ทำ
 และขอให้ท่านทั้งหลายนึกดูว่า กฎหมายที่คัดเสรีภาพนั้นอยู่เขื่อนอันมาก
 ไม่ใช่แต่พระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเสนอมานเท่านั้นเอง มีอยู่หลายฉบับ
 เช่นพระราชบัญญัติจราจรทางบกก็คัดเสรีภาพเหมือนกัน จะไปทางนั้นก็
 ไม่ได้จะไปทางนั้นก็ไม่ได้ ร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้านั้น ถึงแม้จะ
 คัดเสรีภาพบ้างก็ควรจะให้คัด เพราะขอให้ถึงประโยชน์ของชาติอัน
 เป็นสิ่งสูงสุด

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมบอกว่า เราได้มีการจ
 ทะเบียนสมรสนั้นเป็นการถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าไม่จดทะเบียนแล้ว
 ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ทำไมมีคนมาจดทะเบียน น้อยเหลือเกิน
 ข้าพเจ้าเรียกว่าในกรณีนี้เป็นกบฏกรณี ทำไมจึงผิดกัน ผิดกันเพราะ
 เหตุว่ากรณีการจดทะเบียนการสมรสนั้นเป็นสิทธิเฉพาะบุคคล เป็นสิทธิ
 อันจะพึงพึงได้เฉพาะบุคคลเท่านั้นเอง และเมื่อบุคคลตายลงก็จะไ
 ม่ถูกต้อง แต่ที่ว่าการถืออายุสุทธิตามพระราชบัญญัติเป็นการของกัน
 ชาติทั้งชาติ หมายความว่าถ้าการของกันไม่ให้แพร่พันธุ์กรรมไปให้บุคคล
 อื่น ๆ และสมมติว่าข้าพเจ้าไม่มีโรค แต่ข้าพเจ้าอาจจะไปติดโรคมา
 ได้เหมือนกัน ในเมื่อไม่มีกฎหมายเช่นนั้นและรัฐบาลก็เสียผล คือข้าพ-

เจ้าจะมาทำงานรัฐบาลก็ไม่เอาแล้ว ประเทียช่วยประเทีย เจ็บลาภกัน
บ่อย ๆ เพราะฉะนั้นอนันตภิกขุภรรณีในเรื่อง ทศะเมียนสมรส

ทีนี้ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปว่า รัฐบาลของเราได้มีนโยบายใน
อันที่จะฟื้นฟู ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ เราได้ฟัง ได้เห็น
แล้วว่า การปกครองประเทศชาติโดยวิธีการที่เรียกว่า เขาความเห็น
ของส่วนรวมเข้ามาพิจารณา ย่อมก่อให้เกิดผลดีแก่ประเทศชาติ ก็
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายระลึกด้วยว่าร่างพระราชบัญญัติ
ที่ข้าพเจ้า เสนอมา มีได้ มีผลเกิดขึ้นโดย ฉะเพาะเจาะจงแก่บุคคล
หนึ่งบุคคลใด เป็นผลเกิดแก่บุคคลทั่ว ๆ ไปที่เขาจะพึงมีพึงได้ โดย
ชอบ และเมื่อบุคคลใดที่เขาไม่มี สติทริอันนึกเป็นอันว่าเขาเก็บสติอันไว้
เมื่อเรายกสติทริให้เขาเห็นว่านายมีสติ แล้วจะนำไปใช้ก็ได้ อันนั้นขอ
ให้ท่านทั้งหลายพิจารณาโดยเที่ยงธรรมว่าเป็นการสมควรหรือไม่

ทีนี้พุดถึงเรื่องการเสียเงินเสียทอง ท่านผู้แทนชยอุทัยพยายาม
ที่จะตั้งใจเป็น นักหนาว่าจะต้องเสียเงิน เป็นอันมาก ที่เที่ยว และผู้แทน
ซึ่งใหม่กว่าบางที่จะต้องเสียเงินถึงพันบาท เรื่องเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็น
การคาคการล่องหน้า และเป็นเรื่องเหลวไหลโคมลอย เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า การตรวจโรคอะไรที่ร้ายถึงพันบาท บาง
ทีถ้าเป็นแพทย์สัขาภิบาลก็ตรวจโดยไม่เสียค่าตรวจก็ได้เพราะเป็นแพทย์
ที่ระงับทุกข์ขำรุงสุขของราษฎร และทุกจังหวัดมีแพทย์เช่นนี้อยู่และที่

บอกว่าถ้าเป็นชนบทที่ห่างไกล ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า ชนบทที่ห่างไกล นั้นเป็นชนบทที่ยังไม่ได้ รับแสงอารยะ ใดๆ ยังต้องเข้าไปไม่ถึง แสงอารยะหมายความว่าหญิงงามเมือง หญิงโสเภณี และเขี้ยวซอลต่าง ใดๆ แต่ตามบ้านนอกคอกนาแสงอารยะแพร่ไปไม่ถึง เขาก็ไม่มีโรค เหล่านี้เขาก็แต่งงานกันไป ไม่ต้องมาหาแพทย์เลย หรือบางรายที่มหลัฐานที่เขาก็อาจจะเข้ามาถึงจังหวัดได้ และการสมรสจะมีวันละ ๑๐ ครั้งหรือห้าครั้ง การสมรสจะมีเพียงวันละครั้งเท่านั้นเองเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นพูดถึงการเสียเงินเสียทองนั้นเรานั่งอยู่บ้านไม่เสียหรือ เรากินข้าวเข้าไปทุกวันเหมือนกันก็ต้องเสียเงินเหมือนกัน และเราเสียเพื่อสมรรถภาพของประเทศชาติเช่นนั้นทำไมเราจึงจะไม่ควรกระทำ...

ประธานสภา ฯ : ถึงเวลาแล้ว

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ขออนุญาตต่อ

ประธานสภา ฯ : รวยเร็ว ๆ เข้าสักหน่อย

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ถ้าพูดตามความจริงแล้วเรื่องนี้เราควรระวังกันไปไม่ค่อยจะดี เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องสำคัญสำคัญที่เกี่ยว ข้าพเจ้าต้องการคุ้มครองสิทธิของลูกสาวหลานสาวของประชาชนพลเมืองของประเทศสยาม ถ้าจะตกไปแล้วก็น่าเสียดาย แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะเป็นอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้เสียใจในคหน้อยเท่า นั้น ตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนให้สภา ฯ ทราบตลอดถึงได้ คึกคักด้วยคำ

ของผู้ ทักท้วง ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าไม่มี เจตนาอันใด เลยหรือไม่มี
 การร้อนใจหรือเสียใจอะไรเลย แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณได้เข้าใจเจตนา
 ของข้าพเจ้าผิดไป ท่านไม่ได้พยายาม เดินไปตามทางที่ ข้าพเจ้าเดิน
 ข้าพเจ้าเดินทางนี้ แต่ท่านไปเดินทางโน้น เพราะฉะนั้นจึงไม่บรรจบกัน
 และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้ เรียบแล้ว ว่าเราจะแก้กัน
 อย่างไร เราจะแก้ข้อมอย่างไร เหมือนเราจะออกละครลึง ทำให้เกิด
 อย่างไรก็ได้ ไม่ใช่เราจะมาคัดค้านกันเสียในเวลานี้ไม่ใช่ ร่างมา
 แล้วก็ไล่เที่ยว ๆ อย่างนั้น ข้าพเจ้าตั้งแต่เข้ามาสู่สภา จนแล้วเป็น
 ระยะเวลาถึงหลายเดือน ท่านเห็นข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติโตบ้าง
 นอกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และอีกฉบับหนึ่งซึ่งยังไม่ได้เข้าระ
 เมียบวาระก่อนที่ข้าพเจ้าจะเสนอร่างพระราชบัญญัติข้าพเจ้าต้องตรวจกัน
 และตักท้วงต่างประเทศ ว่าเขา ทำกันอย่างไรบ้าง แต่ที่ว่าเรื่องนั้นแล้ว
 แต่สภา ของเรา ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถที่จะสนใจท่านทั้งหลายไปได้มาก
 กว่าความบริสุทธิ์ใจที่ได้ เสนอต่อท่านทั้งหลายอยู่ยั้ง เพราะฉะนั้น
 ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรและช่วยกันบริหารงานของประเทศชาติ
 ขอให้ ท่านทั้งหลายจงพิจารณาโดย ความเที่ยงธรรมว่า ร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้จะทำความเดือดร้อนให้ราษฎรหรือไม่ หรือจะเป็นประ
 โยชน์แก่ราษฎรแก่ประเทศชาติส่วนหนึ่งหรือไม่ ถ้าไม่เป็นการเดือด
 ร้อนแล้วขอให้ท่านทั้งหลายช่วยให้ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้คุ้มครอง

บรรดาประชาชาติไทยเราให้เป็นประโยชน์ ชนบ้างเกิด มีฉะนั้นประเทศสยามเราจะค่อยลงทุกที ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านทราบไว้ และท่านประธานก็ค่อยจะให้ข้าพเจ้าหยุดอยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็ขอยุติลงเพียงเท่านี้.

นายฉ่ำ จิวรเศตร (นครศรีธรรมราช) : กฎหมายฉบับนี้ที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่เสนอขึ้นมา ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ลงมติเสียก่อนแล้ว แต่หาโอกาสยาก บัดนี้เหมาะสมกับเวลาแล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะขอเสนอให้ลงมติ แต่ก่อนที่ จะเสนอให้ลงมติอยากจะขอเรียนให้สภาอันสูงสุดของชาติ พิจารณาว่ากฎหมายหลายฉบับซึ่งท่านผู้แทนมีเกียรติ ได้เสนอมาตั้งแต่ต้น จนบัดนี้ ล้วนแล้วแต่หวังดี กับปวงชนชาวสยามเป็นส่วนมาก แต่ผลที่จะได้รับกับปวงชนชาวสยามนั้นไม่มีเสียก็ว่าได้ เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่ากฎหมายทุกฉบับเมื่อเสนอเข้ามาแล้ว ก็ไปเป็นระนาวที่เกี่ยว โดยละเพาะอย่างยิ่ง กฎหมายที่ผู้แทนเชียงใหม่ได้เสนอเข้ามาบัดนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนสภาสูงสุดของชาตินี้ว่าอย่าเพ้อรับหลักการหรือรับไว้ พิจารณาเลยเป็นอันขาด เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่เป็นสาระเสียกว่าใด ยิ่งกว่านั้น เป็นมูลเหตุอันหนึ่งที่จะทำให้คู่สมรสนั้นมีความลำบากยิ่งยากในการที่จะจะไปขอใบสุทธิจากแพทย์ เพราะตามธรรมเนียมข้าราชการประจำมีงานมาก เหลือเกินที่ไหนเลยจะเจียดเวลามาให้ ใบสุทธิได้ นั้นประการหนึ่ง นั้นว่าโดยย่อพอเป็นสังเขปเท่านั้น

อนึ่งท่านสมาชิกที่เคารพทั้งสองประเภทของท่านโตมของข้าพเจ้าใน
 มองว่าเป็นผู้ดำรงรัฐบาลอย่างรุนแรงกว่าใด และสนับสนุนประเภท ๑
 ราวกับชีวิตจิตใจกว่าใด แต่ทำไมเล่าในวันนั้นจึงมาค้านประเภท ๑ ด้วย
 กัน เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าถือคติว่า ถ้ารัฐบาลที่ เสนออะไรมาข้าพเจ้า
 ก็สนับสนุนอย่างแรง ท่านเองก็ยกขึ้นสมาชิกประเภท ๑ เสนออะไรมาก็
 ข้าพเจ้าก็สนับสนุนอย่างแรงเหมือนกัน แต่ว่าจะเป็นรัฐบาล ก็ตามหรือ
 สมาชิกก็ตาม ถ้าเสนออะไรมาไม่ตรง กับคติของข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้า
 ก็คัดค้านอย่างรุนแรง แม้ว่าจะเอาข้าพเจ้าไปยิงเป้าก็ยอม เพราะเหตุ
 ว่าฉันเป็นมูลเหตุที่ทำให้ราษฎรของเราเดือดร้อน คงทรงรัฐบาลเสนอมาท
 ข้าพเจ้าไม่เห็น ด้วยหรือที่สมแทน ราษฎร เสนอมาทข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยก็
 หลายนับขยับข้าพเจ้าค้านมาแล้ว

อนึ่งน่าจะเป็นที่สังเกตมาแล้วที่สมาชิกผู้หวังดีต่อชาติ เสนอกฎ
 หมายและกระทู้ถามต่าง ๆ มาเหลือที่จะ คณา นัยตั้งสายน้ำไหล กว่าใด
 เป็นมูลเหตุให้ฝ่ายบริหารทำงานล่าช้าลงไป และเป็นเหตุให้ราษฎรเดือด
 ร้อนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกอกกฎหมายฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ของเรา
 ก็ออกไป บันทึก แลตง เหตุผล มาเป็นเวลา หลาย วันเป็นเหตุให้ ล่าช้าไป
 ข้าพเจ้าเห็นว่าสภา ฯ ของชาติควรจะต้อง ระวังถึง ขอนอย่างเพื่อประโยชน์
 ของปวงชนชาวสยาม อนึ่งกฎหมายฉบับนี้ ท่าน รัฐมนตรี ว่าการกระ
 ทรวงยุตติธรรมโต ช่างแลตงเหตุผลก็แล้วด้วยประการทั้งปวงว่า เรา

ไม่ควรที่ระเบียบพิจารณาเลยเป็นอันขาดซึ่งกฎหมายฉบับของท่านผู้แทน
เสียงใหม่ที่เสนอมานี้ เพราะไม่เป็นสาระ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ลงมติ ถ้าท่านผู้แทน ที่เป็นห่วงเวลาของชาติก็ขอให้ไปรบกวนช่วย
รับรองด้วย ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติปิดอภิปราย

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์ นายจำลอง ดาวเรือง วัลย์รอง

ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ผู้ใดเห็นควรยกเลิกการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้ พิจารณาข้อ
ไปขอได้ ไปรบกวนมีขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรบกวนมีขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันพระราชบัญญัติตกไป เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

อรุณ ทองบั้งโชติ

สงวน ณ นคร

ฟอง สิทธิธรรม

ประเสริฐ บัณฑิตคุณธิ์

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
ทองใบ สุกนชกนิษฐ
พุง ระวังภัย
ทองสืบ สุภะมาร์ค
บุรณวาท
ทองอยู่ พุฒพัฒน์
วรการบัญชา
เสกถ เจตสมมา
จำลอง ดาวเรือง

ตรวจแก้ ๓๐/๓/๗๓

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ถิน จุฑะรพ
สุรินทร์ ลีพลากร
เล็ก จารุณี
วิสิษฐ์ ลูกอิน
ผู้ตรวจงานการประชม

กทกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร